

ಚಂದ್ರಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st Dec. '53

6

బిరునూన,
నడదరిసికాక

యడకలిక్కి

కలిసివరు:
ఎన్. ఎస్. కోటే, కుమటా

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ!

ಎ. ವಿ. ಯಂ. ರವರ

ಪೆಣ್ಣಾ

(ತಮಿಳು)

ಅಭಿನಯ:

ಅಂಜಲಿದೇವಿ, ವೈಜಯಂತಿಮಾಲ, ನಾಗಯ್ಯ, ಬಾಲಚಂದ್ರ್, ಆರ್. ಗಣೇಶ್, ಟಿ ಎಸ್. ಬಾಲಯ್ಯ, ಕೆ. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

ನಿರ್ದೇಶನ: ಎಂ. ವಿ. ರಾಮನ್ * ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ: ಎ. ವಿ. ಯಂ.

...

A TALLAM RELEASE

...

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಮೂಷಿಕ ಸುಭಾಷಿತ	10	ಡೊಂಕುಬುದ್ಧಿ	33
ಮುಖಚಿತ್ರ	12	ಜಯಮಾಲೆ	39
ಮಹಾಪುರುಷ	13	ಮಾನವಜನ್ಮ	44
ಶಬ್ದವೇಧಿ	17	ಕ್ರೆಯಪತ್ರ	45
ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳ ನಡಿಗೆ	25	ಒಂಟಿಮಿಟ್ಟು	49
ಕೊಡದೊಳಗಿನ ಕಳ್ಳ	26	ಹಣದ ಆಶೆ	51
ಸೂರಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ	29	ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ	57

ಅಲ್ಲದೆ ಟೈಪು ಚಿತ್ರ, ಚುಟುಕು, ನಗೆಹಸಿ, ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ರಾವಲ್‌ಗಾ಼

ಗ್ಲೂಕೋಸ್, ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಲು, ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ತಯಾರಾಗಿ, ಕೈಯಿಂದ ಮುಟ್ಟಿದ ಯಂತ್ರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲೇಪ್ಯಾಕೀಂಗ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. 'ರಾವಲ್‌ಗಾ಼' ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ ಟಾಫೀಗಳೂ ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿವೆ. ಉಚಿತ ಬಹುಮಾನದ ಕ್ಯಾಟಲಾಗಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ ನೇಮಿಚಂದ್ ಪಾರಸಾಮಲ್ & ಕೋ., 128-ಎ, ನೈಋತ್ಯಪ್ರನಾಯಕ ದೀದಿ, ಮದರಾಸು-3

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ ಆಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - ೨

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಲ್ಲ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿ ರ ಪ್

ಮನೋಹರ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ . . .

ಮೈಸೂರು ಬಾತ್ ಟ್ಯಾಬ್ಲೆಟ್‌ಗಳು

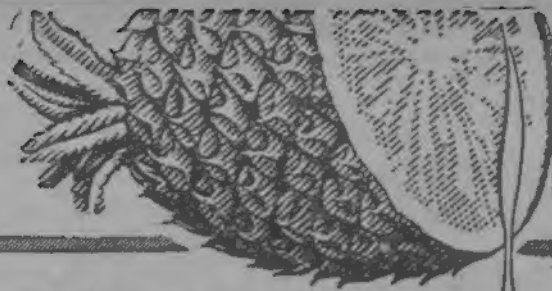
ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪ್ ತಯಾರಿಸುವವರ ತಯಾರಿಕೆ

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು

(ಮೆಂಬರ್ ಐ. ಎಸ್. ಟಿ. ಎಮ್. ಎ)

ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಜಾ ಫಲವಿರುವ

ಮಿಠಾಯಿಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮಿಠಾ
ಮಿಠ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಇಂ
ಗಳೂ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಮಿ ಹಾಳಿ
ಗಳು, ಬಾರ್ಲಿ ಮುಗಿ ರಾಲ್ಫಿಗಳು,
ಪೆಪರ್‌ಮಿಂಟ್ ರಾಬಿನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು
ಇತರ ನೂರಾರು ಬಗೆಗಳು.

MORTON
SWEETS

ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ವಿಕರ್ಮಾಪ್ಪ ವಿಲರ್. ಕಂಡಿಶನ್ ಮಿಠಾಯಿ
ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮಿಠಾಯಿಗಳು.

ASPM-15

ಬಾಯೋ ಟೂನಾ

ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ
ಚಿಕ್ಕದಾಳಕರ ಜೀವಾ
ಣುಗಳಿಗೂ ಮಜ್ಜಾ
ಕಂಶುಗಳಿಗೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಹಲವು ರೀತಿಯ ಸಮಯ
ಸಂಭವಿಸುವ ತ್ಯಾಸ
ವಾಗಬಾರದು. ಪುರು
ಷರು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಹ
ಇದನ್ನು ಸೇವಿಸಲು
ಕಷ್ಟವು ಪುಷ್ಟಿಯ ಲಾಭ

ವಾಗುವುದು. ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದು.

Roy & Company

Princess Street, Bombay-2.

ಜೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ
ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಸೇವನೆ
ಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ
ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಿಸೆಂಬರ್ 4 ರಿಂದ

ಮೈಸೂರಿನ

10 ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರದರ್ಶನ

ಆರ್.ಎ.ಆರ್. ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟ್

ಜಾತಕಫಲ

ಕನ್ನಡ ಹಾಸ್ಯಮಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ

ತಾರಾಗಣ

ಆರ್. ನಾಗೇಂದ್ರ ರಾವ್... ಕೆ ಸಾರಂಗಪಾಡಿ
ಕೆ. ಸುಬ್ಬಶ್ಯಾಮ... ಟಿ ಕೆ ಬಾಲಚಂದ್ರ
ಕಮಲಾಬಾಯಿ ಕೆ.ಆರ್. ಚೆಲ್ಲಂ ಕೆ.ಎ. ಕಮಲಂ
ಪಿ.ಡಿ. ಸಂಜಯಂ... ವಿಗದಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಗದಾಪತಿಭಟ್ ಮೊದಲಾದವರು

ನಿರ್ದೇಶನ
ಆರ್. ನಾಗೇಂದ್ರ ರಾವ್

ಸಹಾಯಕ ನಿರ್ದೇಶನ
ಎ.ವಿ.ಎಂ

FOR MYSORE STATE SOUTH CANARA COORG MYSERABAD CEDED DISTRICTS
KARNATAKA FILMS LTD. BANGALORE 2

SHARAD

Shree

PLEASANT READING &
PROFITABLE ADVERTISING

**Chandamama
Group**

SERVING THE YOUNG

PICTORIAL STORY PAPER

THROUGH

CHANDAMAMA

(TELEGU, HINDI, KANNADA)

AMBULIMAMA

(TAMIL)

AMBILI AMMAVAN

(MALAYALAM)

AND

CHANDOBA

(MARATHI)

CHANDAMAMA PUBLICATIONS

VADAPALANI

::

MADRAS-26

ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ
ಐದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ರಸವತ್ತಾದ ದೊಡ್ಡಕಥೆ
ಬೆಲೆ 6 ಆಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ!

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಾಗಿ
ನಮ್ಮ ಏಜಂಟರನ್ನು ಕೇಳಿರಿ ಇಲ್ಲವೇ,
7 ಆಣೆಗಳನ್ನು ಮಣಿಯಾರ್ಡರು
ದ್ವಾರಾ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ನಿವರಗಳಿಗೆ:

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸ್-26

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ'
ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರ
ದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ
ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರ
ದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ
ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ.... ಮದ್ರಾಸ್-26.

ದಿ ಮೈಸೂರು ಪುಗರ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿ.

ಹೆಡ್ ಆಫೀಸು:

ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ರೋಡ್,

ಬೆಂಗಳೂರು - 2.

ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀ, ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರೀ, ಡಿಸ್ಟಿಲ್ಲರೀ ಮತ್ತು ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್:

ಮಂಡ್ಯ, (ಮೈಸೂರು ಪ್ರೀಮ್)

ಸಕ್ಕರೆ, ಮಿಠಾಯಿಗಳ ತಯಾರಕರು

ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟಿಲ್ಲರ್ಸ್

ಯಾವಾಗಲೂ

“ಮೈಸ್ಟೀಟ್ರ್ಸ್” ಗಳನ್ನೇ ಕೇಳಿರಿ

ಹೊಸ ಯಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಕಬ್ಬಿನ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ

ಉತ್ತಮವಾದ ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಇಂದೇ ನೋಡಿರಿ!

ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ
ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ!!

ಮನಂಪೂಲ ಮಾಂಗಲ್ಯಂ

NARAYANAN Co Production

Balan

ಚಂದಮಾಮ

ಜಂಜಾಲಿಕರು
'ಕುಕ್ಕು' ಮಾಡಿ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ೧೦ ನೇ ಸಂಪುಟ
ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಂಪುಟದ ಸಂಚಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿ 'ಶಬ್ದವೇಧಿ' ನಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಛಾಪಾ
ವಾಹಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಸೋಡವಿ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಮಹಾಪುರುಷ' ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿ
ಸೋಡಿದರೆ, ಎಂತಹ ಮಹಾತ್ಮನಾದರೂ ಮೇಲೆ
ಮಾಂಡಿಸಿದರೆ ಕಳಾಯಕ್ಕಿಡಾಗುವಂತಹ ತತ್ವವು
ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದೀತು. ಶಕ್ತರುಷನಾದ ಮಹಾತ್ಮಾ
ಎಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ದಯೆಯಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಮಾರಿ
ಒಂದು ಜೀವದಾನ ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ ಸಿಲುಬೆಗೇರ
ಬೀಕಾಯಿತೆಂದರೆ, ಛಾಪಾ ಪು ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ವಾದುದು! ಹೀಗೆಯೇ ಇತರ ಕಥೆಗಳ ತತ್ವವನ್ನೂ
ನೀವು ಸಾವದಾನವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಬೇಕು.

ಸಂಪುಟ : ೧೦ : ಸಂಚಿಕೆ : ೧೦

ಮೂಷಿಕ ಸುಭಾಷಿತ

ಎರಡು ಮೃಗಸ್ಥಾನವಿರುವುದು ಬೊಮ್ಮನೆಯೊಳಗೊಂದು
ಮಾತಾಗಿ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಜಗಳ ಬಂತು.
ಅದವಿಗಳ ಒಡತನವು ತನಗೊಂದು ನನಗೊಂದು
ನೋಡಿದುವೆರಡೂ ದ್ವಂದ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತು.

ಕಾಡಿದಂ ನಂಬುಣ್ಣ 'ನೋಕ್ಕೊತ್ತರ' ಎನ್ನುತ್ತ
ಬಂದನಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಳಿಯ ಝುಡ ಹಿಡಿದು.
'ಒಮ್ಮನವಿಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಗೂಡುತಿರು ನಾನು'
ಮೂಷಿಕೇತ್ತರ ಗಗನದಿಂದಲಿದು !'

ಬುದೋಯ ನಂಬುಣ್ಣ, ನೋಡುತ್ತ ಗೋವು,
ಮುಗಿಲ ಮೆಟ್ಟಿಲ ನಿಳಿದು ಇಲಿಯದೊಂದು,
ಬರುವುದು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಅನಿ ಬಿಡು ಗಿಳಿರದು
ನಿಲಿಸಿದುವು ಯುದ್ಧ ಗೌರವಕೆಯೆಂದು.

'ನನ್ನ ತಲೆಯನುಕೆ ಒಡ ಮಗನೂವದೇನ
ನನ್ನ ಫನತಗೆ ದೂತನಾಗಿ ಇಲಿಯ
ಮೃಗನು ನೀ ಬಿಡು ನ ಗಟ್ಟಿ ತನ್ನದು ಮಾಡ,
ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನಿಗಿಡರ ವಂಶವೆ ಲಯ !'

ಓಗೆ ಬಾ ಬಾ ನೆನ್ನಲ್ಲಿ ತಾ ನಿನೆಯತಿರೆ
ಇಲಿಯ ನವರುಗಳ ಕಡೆ ನೋಡದೆ,
ಎತ್ತಲೇನೋ ಒಹಳ ಅವಸರಾತುರದಲ್ಲಿ
ಸಾಗಿಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ತಡಮಾಡದೆ,

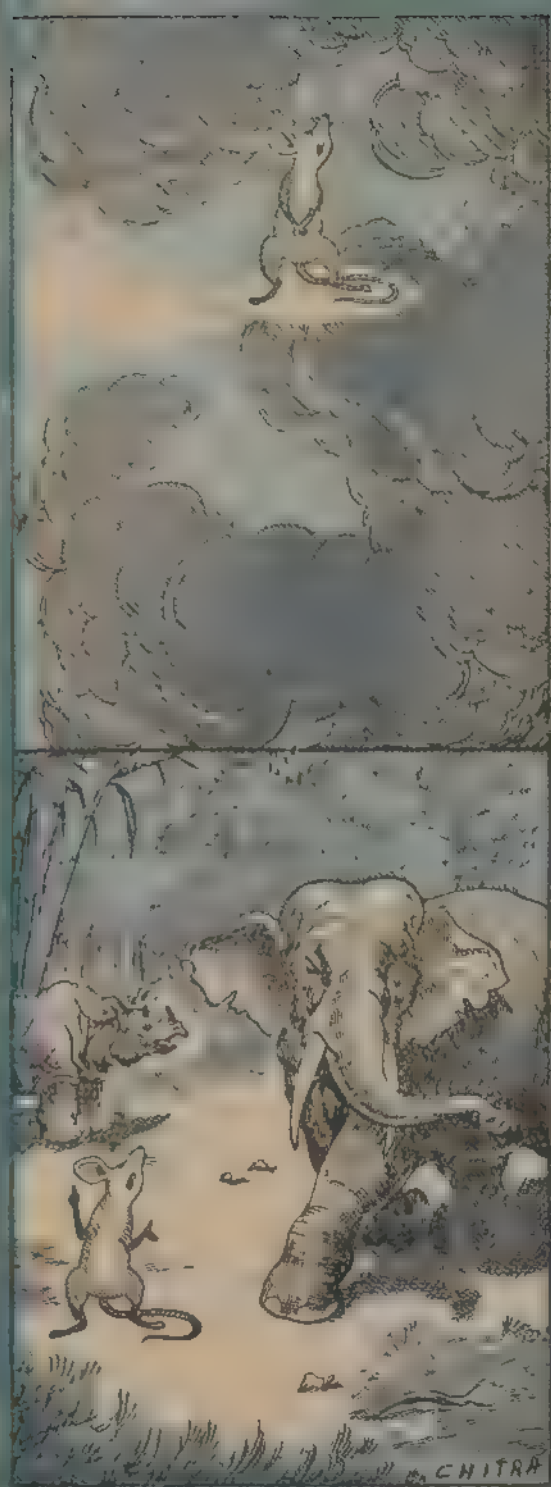
ಅನೆ ಮುಂದೋಡಿ ಇಲಿರಾಯ ಗಿಡರಲಿ ನಿಂತು
ಮೊಂಡಿಲೇರಿಸಿ ನಮಿಸಿ ನುಡಿಯಿತು.
‘ಮೂಷಿಕೇಶ್ವರ, ನಿಮ್ಮ ದೇವ ಗಣಪತಿ ನಮ್ಮ
ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಲ್ಲವೇ? ಪೋಷಿಸಿತು!’

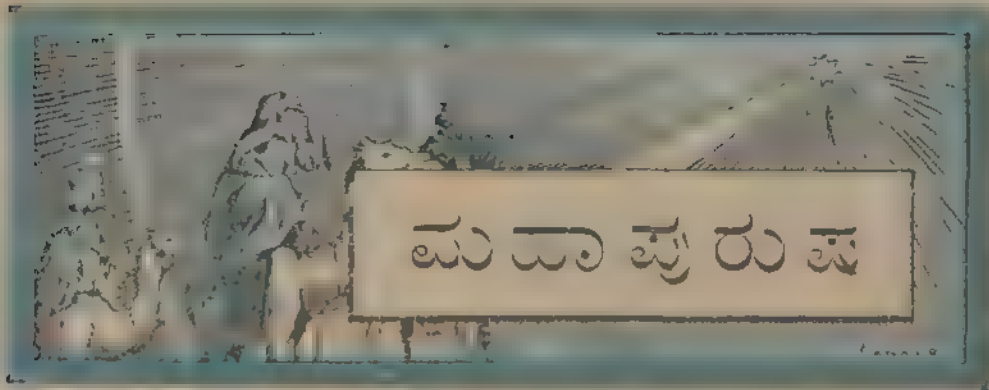
ಕಣ್ಣಿರಯ ರುಂಡಿ ತಲಿ ಅರಲೆ ಬೆನಕನು
ಸಂಗತಿಯನೇ ಅರಿಯ, ಸರಿಯರತ್ತ!’
ನನಿವಚ್ಚರಿ! ನನು ಮೂರ ಮುದ್ರವ ಸಲಿಕ
ನೀವು ಬಂದಿಲ್ಲೆಂಬಿರಲ್ಲ—ಚಿತ್ತ!

ಮೊದ್ತ ಮಗಲೇನು ಮೊದ್ತ ಮುದ್ರದ ಸು
ಬೆನಕದೇವನ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಿರೆ
ನಿಮ್ಮ ಕಳುಹಿದರೆತ್ತ?’ ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅನೆ
ಇಲಿಯಿಂದಿ ‘ತಪ್ಪು ಬರಮೈ, ಹರಿಯರೆ!—

ಅಲ್ಲೊಂದು ಮೂಲೆಯಲಿ ಹುಲ್ಲು ಜೀಜಕ್ಕಾಗಿ
ಜಗಲಬಂದಿಹುದು ಸಣ್ಣಿರುನೆಗಳಿಗೆ;
ಮೋಗಿ ಜಗಲವ ನಿಲಿಸಿ ಬಾರೊಂದು ಗಣದೇವ
ಎನ್ನ ಕಳುಹಿದ, ನಾನು ಬಂದೆ ನೀಗಿ.’

ಹೀಗೆಂದು ನಗುತಲೇ ಹೋದ ಮೂಷಿಕರಾಯ.
ಖಡ್ಗಿಯಾನೆಗಳೆರಡು ನಾಚಿ ಕುಗ್ಗಿ,
ವೇವನಿದಿರಲಿ ಹರಿದು ಕಿರಿದೆಂಬ ಭೇದವೇ
ಇಲ್ಲವೆಂದರಿತು ಬಾಳಿದುವು ತಗ್ಗಿ.

ಮಹಾಪುರುಷ

ಪೂರ್ವಕಾಲದ 'ಲಿಲಾಹಾಸ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಗೋಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ಕೆಲವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ಆಕಾಶದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೊಳೆಯುವ ಚುಕ್ಕೆ ಯೊಂದು ಕಾಣಬಂತು. ಇದೇನಿರಬಹುದೆಂದು ಅವರು ಭಯದಿಂದಲೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ ಇರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ದೇವಮೂರ್ತಿಯು ಇಳಿದು ಬಂದು ಅವರಿದಿರು ನಿಂತನು.

“ಹುಡುಗರೆ, ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಿಗೂ ದೇವನಾದ ಏಸುಕ್ರಿಶ್ತನು ಈಗ ಜನ್ಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಆ ದೊಡ್ಡ ನಕ್ಷತ್ರವು ಮೇಗ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೂವರು ದೇವಮೂರ್ತಿಯು ಕೇಳಿ ಉಬ್ಬಿದ ಗೋಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ಆ ಹೊಳೆಯುವ ಚುಕ್ಕೆಯ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮೊಗ ತಿರುಗಿದರು. ಆ ಚುಕ್ಕೆ ಆವೇಶ ಮೂಡಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದವರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮಹಾ

ಚ್ಚಾವಿಕಳೆದ್ದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬನು, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಹಾಶ್ವರುಷ ಏಸುಕ್ರಿಶ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು ಅವರು ಮೊಗ ತಿರುಗಿ ನೋಡುವ 'ಓರಾಹಾ' ಮೊಲಕ ಬಿನ್ನಿಸಿದರು.

“ಆ ಕ್ರಿಸ್ತು ಎಲ್ಲೆಡೆ ನೋಡೋಣ ಬನ್ನಿ. ಒಂದು ಸಲಗೆ ಮೇಲೆ, ಮೂರು ಮೊಗಗಿ ಅವನ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಓರಾಹಾ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಮೂವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಒಂಟಿ ಗಲಮೇಲೆ ಹೊಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನೋಡ ಹೋದರು.

ಓರಾಹಾ ಪ್ರಭು ಜ್ಞಾನಿಗಳೊಡನೆ ಹಾಗೆ ಮೇಲೆದ್ದನೇ ಮೊಲಕು ಎಜಕ್ಕೂ ಅವನಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯುರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಬಹು ಕ್ರೂರ: ಕರಿದಾಡುತ್ತ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಸುಳಿಸ್ತ ತಿಳಿದು ತಾನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗಗಿ ಅ ಹಸುಮಾನನ್ನು ಹತ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ರಾಜನ ದುರುದ್ದೇಶ.

ಗೊಲ್ಲ ಹುಡುಗರ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ಆ ಮೂವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆ ಚುಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯುವ ಚುಕ್ಕೆಗೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವು ದಿನ ಸ್ವಮಾಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಅವರೊಂದು ಸತ್ತವನನ್ನು ಸೂರಿಕೊಂಡರು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ತಾಯಿ ಮೇರಿಯೂ, ತಂದೆ ಜೋಸೆಫನೂ ಆ ಸತ್ತದ್ದನ್ನೇ ಉಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ಜನಸಮೂಹವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಎಂದು ಅಣ್ಣವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದ.

ಮೂವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಿಶುವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಹೋದರು. ಆ ಮಹಾನುಬಾಸ ಶಿಶುವಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು

ಮಾತುಕೊಂಡಂತೆ ರಾಜನಿಗೆ ತಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನೋಡಿದುದ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಶಿಶುವನ್ನು ಸಂಹರಿಸುವನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಆತ್ಮಹಿರಾಡ್ ಈ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೇಸತ್ತನು. 'ಓಹೋ, ಮೋಸವಾಯಿತು!' ಎಂದುಕೊಂಡು ಉಪನಾದನು. ಕೂಡಲೇ 'ನನ್ನ ಕೈಸಿಕರನ್ನು ಕರೆದು "ನನ್ನ ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ರಾಜನ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ಶಿಶುವನ್ನೂ ಕೊಂದು ಹಾಕಬೇಕು" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಿಶುವೂ ಸತ್ತು, ತನ್ನ ಪೀಡೆ ತೊಲಗುವುದೆಂದು ರಾಜನ ಉದ್ದೇಶ.

ಇಲ್ಲಿ ಮೊರೆ ಹೀಗೆ ಅಡಾವಡಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತು ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಜರುಗಿತು: ಜೋಸೆಫನಿಗೆ ಮೇವರು ರಾತ್ರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ 'ನಿಮಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕ್ರಿಸ್ತು ಶಿಶು ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ತಾಯಿಯನ್ನೂ ಮಗುವನ್ನೂ ಕೂಡಲೇ ಸ್ಥಳ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬೇಕು.' ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಜೋಸೆಫ್ ಕ್ಷಣಕೂಡ ತಳುವದೆ, ಮೇರೀ ಮಾತೆಯನ್ನೂ ಮಗುವನ್ನೂ ಒಂದು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು, ಈಜಿಪ್ಟು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ಹಿರಾಡ್ ಮೊರೆ

ಚಂದಮಾಮ

ಸಾಯುವ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯುವವರೆಗೂ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರು.

ಇನ್ನು ಚಿಂತೆ: ಗಂಡ ತಪ್ಪಿತು, ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಜೋಸೆಫ್ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು 'ನಜರೆತ್' ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯನು. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬೆಳೆದು ಮೊದಲನಾದುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇತೆ ಹುಡುಗರೊಂದಿಗೆ ಆಡುತ್ತಾ ಕೂಡುತ್ತಾ ಕಲಿಯುತ್ತಾ, ತಂದೆ ಮಾಡುವ ಒಡಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದ.

ಕ್ರಿಸ್ತನು ನೋಡಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗರಂತೆಯೇ ಇದ್ದ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿ, ಎಂತಹ ವಂತಿಕೆಯ ಬಂದು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನೆ ಹಾಕಿದರೂ, ಅವನಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಅವನಿಗಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಆದರೆ, ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತ ಹುಡುಗ ಕಾಣದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಮೂರು ದಿನಗಳ ತನಕ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟು ಆಮೋಘಾತ್ರಿ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು.

ಆದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಅಗಲೇ ದೇಶಸಂಚಾರ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದ. ಈಗ ಅವನು ಬೋಧಿಸಿದ ಕ್ರೈಸ್ತಮತಕ್ಕಿಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಸ್ಥಾಯನವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಹಲವಾರು ಜನರು ಅವನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸ ತೊಡ

ಗಿದರು ಆ ಮಹಾನುಭಾವನು ತನ್ನ ಸೂಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕುರುವರೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟನು. ಕುಂಟಲಿಗೆ ಕಾಲುಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆ ಮೂಲಕೋರೋಪಕಾರದ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ನಿಜವು ಭುವಿನ ಮಹೋಪದೇಶಗಳು ಬೆತ್ತರಿಗೂ, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೂ, ಮತ್ತು ಜೀವನಯಾತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಾವತ್ರಯ ಹುಡುಗನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಓಡಿಸಿತು. ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಜನರು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಕ್ರಿಸ್ತಜೋಘಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಹಳಮಂದಿ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸ್ಮರಣದರು. ಹೀಗೆ ಅವನು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುವುದು ದೊರೆಯ ಆಸೂಯೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಿಶ್ಚನ ಉಪದೇಶಗಳು ಕೆಲವೆಮ್ಮದೆ ಮನೋಗೋಗಲಿಗೆ ಓದಿಸಲ್ಪಿ. ರಾಜನೂ, ಅವನ ಪರಿವಾರವೂ ಎದುರು ತಿರುಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚನ ಮತಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಒಬ್ಬರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕದಗೆ ಆ ಕೂರಿ ಗಳು ಕೊನರಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸುವುದೆಂದರೆ, ಅವನನ್ನು ಬಲ್ಲಿಸಿ ಕೈಗೇರಿದಷ್ಟೂ ಚಾಚಿಸಿ, ಅದೇಗಲನ್ನು ಬೊಡೆದು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೂ ಆ ಕೂರರ ಮೇಲೆ ಕೂಡಾ ಕ್ರಿಶ್ಚನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತ್ರೇನು ಸಂದೇಶ ವನ್ನೇ ಬೋಧೆ ಮಾಡಿವ!

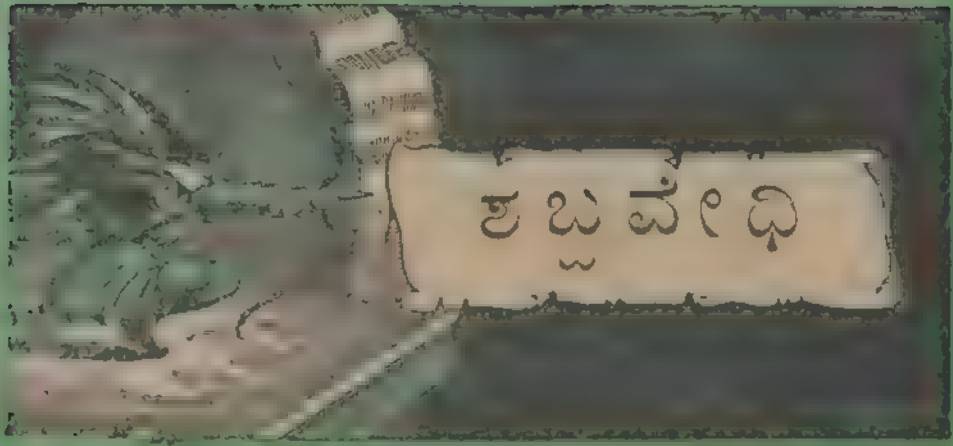
ಕ್ರಿಶ್ಚನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಮೂರನೇ ವಿಸ, ಅವನು ತನ್ನ ತಿಕ್ಕು ಕೋಟಿಗೆಲ್ಲಾ ಸದೇವ ವಾಗಿ ದರ್ಶನಿಸುತ್ತ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದನು. ಬದ್ಧತತ್ವವಿನ ಮೇಲಾದರೂ ಹಗೆ ಸಾಧಿಸು ವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೆಂದೇ ಆತನು ಬೋಧ

ಮಾಡಿದನು. ಇಂತಹ ಅವತಾರ ಪ್ರವಾಸ ನಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸಲು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವಿತ್ತು; ತ್ರೇನದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕ್ರಿಶ್ಚನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ, ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಧಿ ಕಾರವೇಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಯಾನುಯಾನಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚದೇವನು ದೇವಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ವಿನಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜೀವಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದರಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ರಿಶ್ಚನು ಬೋಧಿಸಿದ ಮತವೇ ಕ್ರಿಶ್ಚನ ಮತ. ಈ ಮತವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ಮನುಷ್ಯಾನುಷಾನಾದ ಕ್ರಿಶ್ಚನು ಮತ ಪ್ರಚಾರಕ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ರಕ್ಷಾಕರುಷ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಡೆಮೆ ಪ್ರಪಂಚ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಶ್ಚನ ಮತೇ ಸಮಲಿಸಲ್ಪಿದೆ.

ಕ್ರಿಶ್ಚನನ್ನು ಸಿಲುಬೆಗೆ ಏರಿಸಿದ ಆ ಸ್ವರೂಪವೇ ಕ್ರಿಶ್ಚನ ಮತಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಉಪಪಟ್ಟಿದೆ.

ಶಬ್ದವೇಧಿ

[ಕರೂಣವು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ಚೂರುಮಾಸದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಮಗು ಮರಣವನ್ನು ಸೋಮವಾರವೂ ಗಾಯಗೊಳ್ಳುವನು. ಸನ್ಯಾಸಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವರ್ಮ ಅಣ್ಣಯ್ಯರನ್ನು ಭೀಮವರ್ಮನು ಗುರುತಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸೇವಾರಿಕ್ಷೆ ಲಭಿಸುವನು. ಅದರ ಅನ್ವಿತಿಯಿಂದ ಚಾರಿಗೆ ತರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದೇವಪುರದ ಬಹಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಆಗಿ ಬಂದು ಮಂತ್ರಕರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವ ಮಕ್ಕಳು ತನಗೇವಾತ್ಮರವೆ ಯೆಂದು ಭೀಮವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಿ ಅವರನ್ನು ರನ್ನೂ ತನ್ನ ಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಪ್ಪುವನು.]

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೇವಪುರದ ಜಮೀನು ದಾರನು ಕೊಸಲ್ಲೂರು ವಕ್ತರೇ ಸೇರಿವಾತ. ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ವಕ್ತರೊಂದಿಗೆ ಭುಜ ಕೂಡಿಸುವ ಭೀಮವರ್ಮನಿಂದಲೇ ಆತನಿಗೆ ಕಡುಕೋಪ.

ಬಿಸಲ್ಲೂರು ರಾಜನ ವಕ್ತವರು ಬಲ ಶಾಲಿಗಳು. ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಯಾರು ಎಷ್ಟೇ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೂ ತಮ್ಮಗೇ ಉಪ ಕಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಕೊಸಲ್ಲೂರಿನವರು ಭೀಮವರ್ಮನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ

ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ದೇವ ಪುರದ ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ ಭೀಮವರ್ಮನು ಮಹಾ ದಗಾಕೋರನೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿ ದಿತ್ತು. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕರಾದುದರಿಂದ ಅವನ ಕಡುವಿರೋಧಿಯಾದ ವಿಜಯವರ್ಮನ ನುಂಟನ ಮುದಾಂತರ ಅವನ ರಹಸ್ಯ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಲು ಕತೂಹಲಗೊಂಡಿದ್ದ.

ಆ ಅವಕಾಶ ಈಗ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಬಹು ಉತ್ಸಾಹವಾಯಿತು ಜಮೀನುದಾರನಿಗೆ. ಸ್ವಾಯತ್ತಾನವಾಗಿ ಎರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಮಂದಿರ

‘ಜಂ ದ ಮಾ ಮ’

ನೀನು ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಗು

“ನಿಜ ನುಡಿಯಿರಿ. ನೀವು ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರು?—ಮರೆಮಾಜಬೀಡಿ”

ಇಂತಹ ಸುಲಭವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದು ಆಯಾ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಲ್ಪಡಿಸುವರೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಪರಿಚಯನಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯ ದೇವಪುತ್ರರದ ಜಮೀನು ದಾರನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಈತನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರೂ ವಿಜಯವರ್ಮನೇಬೇಕು. ಸುಳ್ಳಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಸಂದರ್ಭ. ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆಯೆಂದ ತಾಳ್ಮೆ ಬಿಡಲ್ಪಡಿಸುವರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಂತೆತಾನೇ?

ದಲ್ಲಿ ದೇವಪುತ್ರರ ಜಮೀನುದಾರನು ಆತನಾರೂಢನಾಗಿದ್ದ.

ವಿಜಯವರ್ಮ ಮತ್ತು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆತನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ‘ಇವರ ಈ ಮಗು ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರ ಹೊರತು ನಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ಇನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಾರರು’ ಎಂದು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೆನಪಿಟ್ಟರು. ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ವೀರ ಮರಣ ಹೊಂದಬೇಕಾದ ತನಗೆ ಉರು ಕೇಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾವು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಜಯವರ್ಮ ಸಂತಾಪಗೊಂಡ.

ದೇವಪುತ್ರರ ಜಮೀನುದಾರನು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು ವಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ನೋಡಿ ಹೀಗೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ:

“ನಾನು ಬಿಡಲ್ಪಡಿಸುವನು. ಈತನು ಯಾವ ಗುಂಪಿಗೂ ಸೇರಿದವನಲ್ಲ. ಒಂದೂ ನೋಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ. ಆಗಿನಿಂದ ನನಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಕೆಸರು ಆಜ್ಞೆಯು, ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಂಬಿಗ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವ.

ಮುಚ್ಚುಮರೆಮಾಡಿದ ವಿಜಯವರ್ಮನಿತ್ತ ಜವಾಬವೆಂದ ದೇವಪುತ್ರರ ಜಮೀನುದಾರನು ತ್ಪತ್ತಿಗೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆತನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಿರುನಗೆ ಮೂಡಿತು.

“ನೀನು ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಗು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕಣಿಯಾ!” ಎಂದು, ಹೀಗೆ ಮುಂದು ವರೆಸಿದ.

ಚಂದಮಾಮ

“ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ. ಕಾಲಶರಿಸ್ತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ವರ್ತಿಸುವಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಆತನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿರುವ ವಿಷಯವೇ! ನಾನು ಕೊಸಲಾಯಿಸುವನು. ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ”

“ಹಾಗಾದರೆ ಆಗಯ್ಯನ ವಿಷಯವೇನು?” ಎಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ. ಜಮಾನು ದಾರನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ.

“ಹಿಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವನ ವಿಚಾರ ನಾನು ತುಂಬಾ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆನು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ದಗಾ ಕೋರ ಬೇಡೊಬ್ಬನೂ. ನೇಣು ಹಾಕಿದರೆ ಮೊದಲು ತುಸರೊಂದರಿಬಾದರೂ ಅವನಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ತರುವಾಯ ಎಷ್ಟೋ ಹಾಯಾ ಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಜಮಾನುದಾರನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ನೇಣುಹಗ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿದಂತಿತ್ತು. ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ನಿಜಯನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ.

ಆಗ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಛೇದ್ಯದಿಂದ ಜಮಾನುದಾರನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಗಂಭೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಹೀಗೆಂದ:

“ನಿಮ್ಮ ದಯೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿದೆ. ಸತ್ರುವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ

ನನಗೆ ಕೊಸಲಾಯಿರು—ಬಿಸಲಾಯಿರು ರಾಜ ವಂಶಗಳ ನಡುವಿನ ಹೊಡೆವಾಟದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಭೀಮವರ್ಮ ಸೋಮಶರ್ಮರು ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹಗೆ ತಿಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಅಷ್ಟೇ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ಅಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.”

ಗಂಭೀರ ವಾಣಿಯಿಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ದೇವಸ್ವರದ ಜಮಾನುದಾರನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಡ. ಒಂದು ಸಾರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು ಎಂಡಿತ ಸ್ವರದಿಂದ

“ಸರಿ, ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಮುತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆ. ನೀರವಮಾತ್ರ ಇನ್ನಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಈ ಗಾಗರೀ, ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರ ಪಟ್ಟಿ ಗಾಗರೀ ಈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋಡಿಸಿ ಬಾರದು. ಯೋಕೆ. ಹೋರಡಿ” ಎಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ವಿಜಯವರ್ಮ, ಅಣಯ ಜನಾನುದಾರ ನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ, ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಇನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೊರಬಿಡು ತಮ್ಮ ನಿವಾಸ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವೆಂದು ತೋರಿತು. ಅದ ರಲ್ಲೂ ಭೀಮವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದರು.

ಅನಿಬ್ಬರೂ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಅದೇ ಸೇರುವ ಮೊತ್ತಿಗೆ ಸೂರ್ಯಸ್ತವುವಾಯಿತು. ವಿಜಯ ಮಕ್ಕು ಅಣಯ್ಯ ಹತ್ತಿರದ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರುವರು. ನೋಡಲು ಊಟ, ನಂತರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

“ನಾನು ನನ್ನ ಗುಪ್ತಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಭತ್ತ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವೆಯಾ?” ಎಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಅಣಯ್ಯ ಕೇಳಿದ.

“ಅದೇ ಅರ್ಥವಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೈಹಾಕಿದ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಮುಗಿಯಿತು. ಕರುಣೆ ನನ್ನ ಕಾಪಾಡಿ ಹೊತೆಬಿಟ್ಟ ಕರಿತರದೆ ಹೋದರೂ ಆ ಬಲತ್ಕಾರದ ಮದುವೆಯಿಂದ ಅಕೆಯನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಕತಾವ್ಯ ನಾಳೆ ಯೊಬ್ಬನೋ. ನಾನು ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ವಿಜಯವರ್ಮ.

ಅಣಯ್ಯ ಅಡವಿಯ ನಮನಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ರಹಸ್ಯಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋದ. ವಿಜಯವರ್ಮ ಬೇಗಬೇಗನೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಭತ್ತದ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಹೊರಟ.

ಆಗ ಭತ್ತದಿಂದ ಅತನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡು ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅವರ ನಡೆಗೆಯಿರಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಏನೋ ಪ್ರಮಾದ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು

***** ಚಂದಮಾಮ

ಭಾವಿಸಿ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಅನುಚರನರ
ವಾಗಿ ನಡೆದು ಅವರಿಗೆದುರಾದ.

ಆ ನುಚರರಿಬ್ಬರೂ ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು
ಸಮಾಪಿಸಿದರು. ಗೆಲುವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಮುಖ
ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯ ಭವಸಮಾಹಾರ ತಂದಿರುವ
ರೆಂದು ವಿಜಯವರ್ಮನು ಅರಿತನು.

“ಏನು ಸಮಾಚಾರ?” ಎಂದ ವಿಜಯ
ಅತುರದಿಂದ.

“ಬಹಳವಿದೆ. ಭಕ್ತ ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ
ಆರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀನೆ. ಮೊದಲು ಈ ಕಾಗದ
ವನ್ನು ನೋಡಿ” ಎಂದು ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ವಿಜಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆ ಕಾಗದವನ್ನು
ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಓದಿದ:

ಚಂದ್ರದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ ವೀರಸ್ವಾಮಿ ರಾಜ
ನಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಅನುಚರ
ರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ೨೦
ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೀರಸ್ವಾಮಿರು —
ಕೋಸಲ್ಲೂರುಗಳ ನಡುವೆ ಭಾರಿ ಕಾಳಗ
ನಾಗುವ ಸಂಭವವಿತ್ತಾದುದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ
ಆ ಕರೆ ಬಂದಿತ್ತು. ವಿಜಯವರ್ಮನು
ಅದನ್ನು ಹುಡುಗರಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂದೂ, ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ
ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಬರಲು
ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು.

ಈ ಕಾಗದದಿಂದ ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ
ಅವಾರ ಅನಂದವುಂಟಾಯಿತು. ಕ್ಷೀಪ್ರವಲ್ಲೇ

ಕೋಸಲ್ಲೂರು ರಾಜ್ಯವು ರಣರಂಗವಾಗುವ
ದೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಸಂಶೋಷಣೆಯಾಯಿತು. ಈ
ಒಡಿಸಿದ ಭವನವರ್ಮನ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ
ಬಯಲಾಗುವುದೆಂದೂ, ಆ ಸೈನ್ಯ ಆತನು
ಬಿಡಾರ ಮಾಡಿದ್ದ ಸರ್ವದಾಸದಿಯ ತೀರದ
ಭವನವೇ ಕಡನ ಭೂಮಿಯಾಗುವುದೆಂದೂ,
ವಿಜಯವರ್ಮ ಭಾವಿಸಿದ.

ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ವಿಜಯವರ್ಮ ಭಕ್ತ
ವನ್ನು ಸೇರಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕೋಲಾ
ಹಲಿಕರಾಗಿತ್ತು. ಬೇಹುಗಾರರು ವಿವಿಧ
ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ
ಸೈನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒರುತ್ತಿರುವ
ದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಸ್ಮಯಕುತೂ
ಹಲ. “ಈ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಮರಗಿಡಗಳಿಗಿಂತ

ವನಾಬು ಕೆಳಹುತ್ತಿಟ್ಟ ಸೀಕೆಯ ಸಿಜಿಯ
ವರ್ಮನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು
ಹುಮ್ಮಸ್ಸುಗೊಂಡು ಹಿಡ್ಡುಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತ
ಗಾಯಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು. ವಿಜಯ
ಕುಮಾರನೂ ಸಹ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ
ಹಿಂದಿನಿಂದ ಎದುರಿಸಿದ.

ವಿಜಯವರ್ಮನು ಸಮಾಪಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ
ಹಿಜ್ಜಿ ಸೈನಿಕರು ಕಳೆದಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಹಿಜ್ಜಿ
ಗಾರುಗೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿಯ ದರವು ಮತ್ತೆ
ವಿಜಯವರ್ಮನು ಜೀವಿಸಿದುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ
ಉಳಿದ ಸೈನಿಕರು ಹಿಡಿದರು.

ಹಾಗೆ ಮಲೆ ಮನವೂ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿ
ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ವಿಜಯವರ್ಮನೂ,
ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಈ ಮೂರನೂ ಬಲವಾಗಿ
ವರು. ಆತನು ಮಲೆ ಒಬ್ಬನನ್ನೊಬ್ಬರು
ಆಗಲೇ ಗುರ್ತಿಸಿದಂತೆ ಎದುರುಬದುರಾಗಿ
ಗಟ್ಟನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು.

[illegible]

“ನಾನು ಬರುವುದು ತುಸ ತಡವಾಯಿತು.
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ನೆಂದು ಪರಿಶಯಿಸುತ್ತಿರುವೆನು... ನಾನು
ಬಾಡಿದವನು. ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ ಇನ್ನೂ
ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ... ಅದು ನನ್ನದು.

ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಷಣವಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತುಗೆಲ್ಲಾ ನಾಲ್ಕು ಐದುನೂರು ಕೂರರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ದಳಪತ ಕುದುರೆಯಿಂದ ತಟ್ಟಕ್ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನವರು ನೋಡಿಸಿ, "ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಸ್ತನೆ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ದಳದೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೀನೆ. ಹಿಂದೆ ದುರ್ಗಾಭಿಷೇಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ನಾಯಂಕಾಲದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿದೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ "ಅಗೋ, ಅಗಿಡಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

ಚಂದ್ರನಾಮ

❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖ ❖

ಹೇಗೆಗಲಿವೆ. ಮೊದಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ಕಿತ್ತೆಲೆಗೂ ಕುದುರೆಗಳಿಂದ ಇಳಿದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ನೀನೂ ಈಗನೂ ಆ ಗುಡಾರಗಳ ಬಳಿ ಬನ್ನಿ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿನವನು ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ವಿಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಇದು ಕಾತುಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅತ್ತರದವ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಸವಾರರಿಗೆ ಸೂಕ್ತಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬಂದ. ಈಗೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ವರ್ಮನು ಅಲ್ಲಿನವನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆ ದಳನಾಯಕನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

"ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?" ಅವರೇ ಬಿಸಲ್ಕಾರು ಪ್ರಭು" ಎಂದು ಆ ದಳವತಿ.

ವಿಜಯವರ್ಮನ ಅತ್ತರಕ್ಕೆ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತಾನು ಬಿಸಲ್ಕಾರು ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿದುದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬಿಸಿಕೊಂಡ, ಬಹಳ ಸಂತಸವಾಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

ಭೀಮವರ್ಮ ಮತ್ತು ಸೋಮಕರ್ಮರ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯುವ ಸಮಯ ಬಂದಿ ಬಂದಿ ಕೆಂಡು ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡ ವಿಜಯವರ್ಮನು ಆ ದಳವತಿಯೊಂದಿಗೆ ಬಿಸಲ್ಕಾರು ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ತಂಗಿದ್ದ ಬಿದಾರದ ಕಡೆ ಕೊರಲ.

ಬಿಸಲ್ಕಾರು ಪ್ರಭು ವಿಜಯವರ್ಮನನ್ನು ಗೌರವಾಧರಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಗುಡಾರದೊಳಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಅತ್ತರ ಮಾರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ತದನಂತರ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

"ನಾನು ಯಾವೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ನಿಮಗೆ ವಿಷಯವನು ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ವಿಜಯವರ್ಮ" ಎಂದು ಅವನೇ ಹೇಳಿದ. ಅದಲ್ಲದೆ ತಾನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದದ್ದನ್ನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ತಾನೇ ಇದೆ? ತಾನೇನು ಲಿಖಿಸಿ ಯಾವ ಮಹಾಯುದ್ಧವಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನೆ ಕೃತಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೇನಿದೆ?

[ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯ]

ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳ ನಡಿಗೆ

ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆಯ ತರಗತಿಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದು ದಿನ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ಆಗ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ: “ಮೊದಲನೇ ತರಗತಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಗಳು ಕರು ಇರುವಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿ. ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಸ್ಸಿನ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆಯಿರಿ. ಮೂರನೇ ವರ್ಗದ ಪ್ರಯಾಣಿಗಳು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಸ್ಸನ್ನು ತಳ್ಳಿ.”

ಇಬ್ಬರು ಆಪ್ತಸ್ಥಳಿಗಳು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದುವಾರಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜಗಳವಾಯಿತು. ಅದು ದಿನೇ ದಿನೇ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಮಾತುಕತೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕಾದ ಗೆಳೆಯರು ಕೆಲವರು ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ನಾಡಿನವರಾದರು. ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಹೋದರೆ ಆತನು ಹೀಗೆಂದ: “ಮೊದಲು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ವಾರದಂತೆ ಇದ್ದೆವು. ಹಾಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗ

ಬೀದಿಯೂ ಸೇರಿ ಆತನ ವಾರದ ತುಂಡನ್ನೂ ನನ್ನ ವಾರದ ತುಂಡನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿದಿರಿ. ಆಗಾಗ ಈ ಗಂಟು ಅದ್ವಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತ ಸಮಗ್ರ ಈಗಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಸೋಮು ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ಭಜನಕಾರ ಕೃಷಕ. ಅವನಿಗೆ ಭೂತಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲ. ಅದರ ವಿಷಯ ಅವನು ತುಂಬಾ ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಮೊರಕು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ನೋಡಲೆ ಸಿದ್ಧ. ವಸ್ತ್ರಧಾರಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಣುವ ವೆಂದೂ, ಕಾಣದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ನೋಡಬಹುದೆಂದೂ ಕೇಳಿದ್ದ. ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಲಯದೊಳಗೆ ಅಂತಹ ಭೂತ ಕನ್ಯೆಯಿದ್ದೊಂದೂ, ಅವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದೂ ನೆನಪಿ ಸೋಮು ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕಾರ್ಯಾಲಯದೊಳಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಂದೆಂದು ದೊಡ್ಡ ನಿಲುವು ಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತನೋ ಇಲ್ಲವೋ — “ಅಮ್ಮೋ! ಭೂತಕನ್ಯಾ!” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೆದರಿಬಿಡು. ವಸ್ತ್ರೇನಿದೆ? ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡು ಅಷ್ಟೇ!

ಕೊಡದೊಲಗಿನ ಕಳ್ಳ !

ಕಳ್ಳಲ ನಮ್ಮ ಬಾಲಕ ಮದನ,
ಮಂದಬುದ್ಧಿ ಸುಂದರ ಹುಡುಗ !
ಒಂದಿನ ತಾಯಿ ಸದೈ ಹಲಕಲು
ಬಂದನೊಡನೆ ಕಡೆಯಲು ಗುಡುಗ.
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ಹಬ್ಬಿಯ ಕೆರೆದು
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ತುಂಡೊಂದು
ಕಲ್ಲುಕೊಂಡು ತೋಟದ ಕಡೆಗೊಡೊ
ಯಾರೂ ಕಾಣದೆ ತಿನಲೆಂದು.

ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ತಂದೆ
ತಿಳಲಾಲನು ಕರೆದನು ಮಗನ
ಕಲ್ಲು - ಕ್ಕರೆಯ ಅವ ಸಲೆಂದು
ಅತ್ತಯಿತ್ತ ನೋಡಿದ ಮದನ.
ತೋಟದ ಮಾಲಿ ಗಡಮರಗಳಿಗೆ
ನೀರು ಹೊಯ್ದು ಆ ಕೊಡದಲ್ಲಿ
ನೀರನು ತುಂಬಿ ಒಂದೆಡೆಯಿಟ್ಟು
ಹೋಗಿದ್ದನು, ಯಾರಿಲ್ಲಿದೆ.
ಮದನನು ಆ ನೀರೊಡವ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ಸರಿಯಾವೆಡೆಯದು ಎಂದರಿದು,
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ನದರೊಳಗಿಟ್ಟು
ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬಂದನು ಸರಿದು.
ತಂದೆ ಮಗಂದಿರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ
ತೋಟವನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗುತ್ತ,
ತೋಟದ ಕೈಭವ ಹಾಗೆ ಬೀಗೊಂದು
ಮಗನಿಗಾ ತಂದೆ ತೋರಿಸುತ್ತ,

ಸಂಜೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಮದನ

‘ಬರುವೆನೆ’ ಎಂದು ಅಕಡೆ ಸರಿದ,

ಅ ಕೊಡದಲಿ ಕಲ್ಪಸಕ್ಕರೆ ಕಾಣದೆ

ಕೈಹಾಕಿ ತಡವಿ ಬೆರಗಾದ!

ಮತ್ತೂ ನೋಡಲು ಕೊಡದಲಿ ಅಡ್ಡದ

ಹುಡುಗನ ಮುದಿಸನು ಕಾಣುತ್ತಲೇ,

‘ಕಲ್ಪನಯ್ಯೆ! ಕಲ್ಪಸಕ್ಕರೆ ತಿಂದಾ!’

ಎಂದಳುವಾ ದನಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ,

ಬಂದ ನೋಡಿ, ಮಗ ಪೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ

ಕೇಳಿ, ಉರಿದೆದ್ದ ಶಿವಲಾಲ!

‘ಕೊಡದಲಿ ಅಡ್ಡದ ಕಲ್ಪನ ಓಡಿದು

ಬಡನೆ ನೋಡೆ’ಂದ ಶಿವಲಾಲ!

ಕೋಪದಿ ಅಕಸೂ ಕೊಡದಲಿ ಮ್ತಡಲು

ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನೇ ಕಾಣಿಸಿದ.

‘ವಲವ್ವೇ ನೀನೆ! ಬಲು ಹಿರಿಯವನಾಗಿ

ಇಂಥ ಕೆಲಸವೇ! ಭೇ!’ ಯೆಂದ.

‘ಬಾಯಿಬಿಡದ ಅಡ್ಡದೇ ಎಕ್ಕೇ ಮನ

| ಭಡವ! ಭಂಡನವ! ಕಡುಖಾಳ!

ಹಂ’ಮೆಂದೊದ್ದನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಕೊಡ

ಜೆಬ್ಬಡೆದು ನಿಂತ ಶಿವಲಾಲ!

ಚುಟುಕಗಳು

ತಿನ್ನಲು ಬೇಕು ಹಣ್ಣು,
ಅಡಲು ಬೇಕು ಚೆಂಡು,
ಊಟಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಹಾಲು,
ಹಿದಲು ಬೇಕು ಪುಸ್ತಕ.

ಇಳೆಯೊಳುಂಟು ಹೊಳೆ
ಹೊಳೆಗೆ ಬೇಕು ಮಳೆ
ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಬೆಳೆ
ಬಿಸಿಲು ಮಳೆ ಇಲ್ಲದಿಹೆ-
ನಾಶವೆಲ್ಲಾ ಜನಗಳೇ!

ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶ್

ಮೆದುನೆ ಮನೆಯ ಊಟ
ಭಕ್ಷಾಭೋಜ್ಯ ಭರಾಟ
ಒಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆ ಒತ್ತಿ ತಿಂದು
ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಪೇಚಾಟ!

ಎಂ. ಆರ್. ಹನುಮಂತರಾವ್

ರಾನ್ನು ತುಂಬ ತುಂಬ
ಪೋಲಿಗಳಿಗೆ ನೆಂಟ
ಪರರ ಬೇಲಿ ಹಾರಿಹಾರಿ
ರಾನ್ನು ಆದ ಕುಂಟ.

ಕಣ್ಣಿಗಿಂಪು ಒಳ್ಳೆ ಕಂಪು
ನೋಡು ನಮ್ಮ ತೋಟವು
ಏನು ಚೆನ್ನೆ ದುಂಡು ಮೊಟ್ಟೆ
ಹೂವು ಬಿಟ್ಟ ನೋಟವು.

ಹಾಡಿತೊಂದು ಗಿಣಿ
ಅದನು ನೋಡಿ ಮಣಿ
ಲಾಗ ಹಾಕಿ ತಾಳ ಹಾಕಿ
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಣಿ

ಎ. ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ.

ನಗೆ ಹನಿ

ಗಂಡ:- ಮೊನ್ನೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿಯು
ಸ್ವರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆರೆಡು ಬಹುಮಾನ
ಬಂತಲ್ಲಾ? ಅದನ್ನು ನಾನು ಯಾವ
ಸುಖ ಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೆನಂತೆ ನಿನಗೆ ನನ
ಪಿದೆಯೋ?...

ರೋಚರ್: ಕಮಲೂ, ಸಾಗರಗಳಲ್ಲಿ
ದೊಡ್ಡ ಸಾಗರ ಯಾವುದು?

ಕಮಲು:- ಸಂಸಾರ ಸಾಗರಾಂತ
ನಮ್ಮವು ಹೆತ್ತಾರೆ ಸಾರ್.

ದಾಕರ್: ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಲಿಕ್ಕಾಗು
ದಿದ್ದಿವೆಂದಿರಲ್ಲಿ ನಾನು ದಿವ್ಯ ಹಾಕಿದ
ಮೇಲೆ ಈಗ ಹೇಗಿದೆ?

ರೋಗಿ: ಕಣ್ ಕಣ್ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಲ್ಲ
ಸಾರ್?!

ಎಂ. ಹೆಚ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ,

ಮಾಸ್ತರು: ಲೋ, ರಾಮು, ನನ್ನ
ಕೂಡ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾ? ಸತ್ಯವೇಳು
ಕೊಂದು ಹಾಕೇನು.

ರಾಮು:- ಹೌದು ಸಾರ್.

ಮಾಸ್ತರು: ಸರಿ ಸತ್ಯವೇಳಿದ್ದರಿಂದ
ಬದುಕಿದೀ!

ಎಚ್. ಎಂ. ರಾಮಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ

ಸೂರಪ್ಪನ ಮೊದ್ವನಿಗೆ

ಲೆಕ್ಕಿಹಳ್ಳಿ ಸೂರಪ್ಪನಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಗುಣವಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ,

ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಸುಲಭವೇ, ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲು "ಪಂದ್ಯ" ಎನ್ನುವನು. ಸ್ವಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಎದುರಾಗಿ "ನನು ಸೂರಪ್ಪನಂತೆ! ಮೋಡ ಕೂಡಿದೆ. ಮಳೆ ಬರುವಂತಿದೆ!" ಎಂದರೆ, ತಕ್ಷಣ "ಪಂದ್ಯ" ಮಳೆ ಬರೋಲ್ಲ" ಎಂದು ವಿಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿಯುವನು. ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಕ್ಕೂ ಇದೇ ರೀತಿ 'ಪಂದ್ಯ. ಪಂದ್ಯ' ಎನ್ನುವ ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಪ್ರಮಾದವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು.

ಒಂದಾನರ್ಥ ರುಘಾರುಘ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಹೇಳುವ ರಾಮಭಟ್ಟರಿಗೆ ನಾಯಕ ಬಂತು. ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ ಸಿದ್ಧ ರಿಲ್ಲರೂ ಗುಡಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತೆರೆದು, ಬಂಧುಗಳು ಗುಂಪು ಸೇರಿದರು. ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೋ ಕೋಲಾಹಲ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೂರಪ್ಪ

ಅದೇ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ "ಘ" ರ ಸ್ವರ ಕೋಲಾಹಲ ಕಂಡು "ನನು ಕಾ" ಎಂದನು ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸ್ಮರಿಸಿದೆ.

"ರಾಷ್ಟ್ರ" ಕೆಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಮಂತ್ರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವರು. ಇನ್ನು ಮರವಾದುದು. "ನೀಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಆತಹೇಳಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಸೂರಪ್ಪ "ಪಂದ್ಯ" ಎಂದ. "ರಾಷ್ಟ್ರ" ಉಳಿದು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಂದ ಕೂಲು ಸೈ" ಎಂದು ಜೋಡಿಗೆ ಕೈಕಾಣ ರೂಪಾಯಿ ಎತ್ತಿ ರಣ ಎನ್ನಿಸಿದ ಸೂರಪ್ಪತಾತ.

ಸೂರಪ್ಪನ ನಡತೆ ಬಗ್ಗೆ ನನಸಾದುದರಿಂದ ಆ ಆಸಾಮಿ ಕೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಒಳಗಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸೂರಪ್ಪನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಹಡುತ್ತಾ "ಹುಂ" ಎಂದು ಸೂರಪ್ಪತಾತ ನಾಲ್ಕು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಬ್ಬರಾದುದು; ಆಗ ಇದಿರಿ ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ ಕಾಣಿಸಿದ.

“ನನು ಸೂರಪ್ಪ ನವರೇ, ನಮ್ಮ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮೋಹಾಂತ ಅಂತಾರಲ್ಲ. ಲೋಯ ಲಾರರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಪಾಪ್ಯ!” ಎಂದ ಸೂರಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಡೆನಾಡದೆ “ಛೇ! ನು ನಿಸ್ಸಂಧೇಯವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ವಂದ್ಯ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವ” ಎಂದು ಸರಕ್ಕೆನೆ ಕಿಸೆಯೊಳಗೆ ಕೈಸಾಕಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ. ಆ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯ ಮಾತ ನಾಡಲಿಲ್ಲ; ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಆತನೂ ಸಹ ಸೂರಪ್ಪನ ಗುಣವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ! ಈ ಬಗೆ ಯಾಗಿ ಸೂರಪ್ಪನ ವಿಚಿತ್ರ ನಡವಳಿಕೆ ಮುಂದು ವರಿದಿತ್ತು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅತಿತ್ವರೆಯಾಗಿ ವಂದ್ಯ ಕಟ್ಟು ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಎಂದಾವರ್ತಿ ಒಬ್ಬ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ಅಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ:

“ಒಗರು, ಕೋಳಿ ವಂದ ಗಳಂತೆ ಕಸ್ತ ಗಳ ವಂದ್ಯ ನವಸಬಾರದೇಕೇ?” ಎಂದು. ಈ ಯೋಚನೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಊರ ಹೊರ ಗಿದ್ದ ಕೆರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮೊಡ್ಡ ಕಸ್ತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಂದ ಸೂರಪ್ಪ.

ಸರಿ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅದಕ್ಕೆ ಕುಪ್ಪಳಿಸುವ ಚಾತುರ್ಯ ವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ. ಒಂದು ಗಜದ ಅಂತರವಿರುವ ಎರಡು ಗೆರೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದು, ಒಂದು ಗೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಆ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನಿರಿಸಿ,

“ನೆಗೆಯ್ತಾ, ತನ್ನಾ ನೆಗೆ” ಎಂದು ಅದರ ನೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಬೆರಳಾಡಿಸುವನು. ಎಳೆಗೆ ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಲ್ಕೆ ಮ ಗಜ ಕುಪ್ಪಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಆ ಕಸ್ತೆಗೆ. ಅನಂತರ ಆ ಕಸ್ತೆಯನ್ನು ಮರದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಊರೂರು ತಿರುಗುತ್ತಾ “ವಿರುದು ಪವದ ಕಸ್ತೆ, ನಮ್ಮ ಸೀಮೆ ಕಪ್ಪೆ. ಕುಪ್ಪಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಲ್ಲ ಕಸ್ತೆ ಯಾರಲ್ಲಾವರೂ ಇದ್ದರೆ ಬನ್ನಿರಯ್ಯಾ, ಬನ್ನಿ! ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ವಂದ್ಯ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ವರು “ಕಪ್ಪೆಗಳ ವಂದ್ಯ ವೆಂತಹದು?

ಚಂದಮಾಮ

ನಾವೆಲ್ಲೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ನೋಡಿಲ್ಲ" ಎಂದುನ್ನುತ್ತಾ
ಕಿಲ ಕಿಲ ನಗುವರು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಬಂತು. ಒಂದು
ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರೋಷವು. "ಅಲ್ಲಿ ಹುಂಜದ
ಕಾಳಗ, ಬೆಗಲಿನ ಪಂದ್ಯಾಟ ನೋಡಲಾದುವು
ನಡೆಯುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

'ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕಪ್ಪೆ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲು
ವವನು ಮಾಡುವನೋ ಇರಲಾರನು' ಎಂದು
ಸೂರಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ.

ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ
ಸೂರಪ್ಪ ಸಿಕ್ಕಿವವರಿಗಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪೆ ಕಪ್ಪೆಯ
ಹಿರಿಮೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಏನೋ ಸೂರಪ್ಪನ ದುರದೃಷ್ಟಿ ವಿರ
ಜೇಕು. ಅವನಾದನೆ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ
ಒಬ್ಬ ಅನಾಡಭೂತಿ!

"ಪಂದ್ಯ ಎಂದರೆ ಪಂದ್ಯ. ಹತ್ತು
ರೂಪಾಯಿ" ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ
ಬಂದರು. ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂತರು.

ಆದರೆ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದವನ ಹತ್ತಿರ
ಕಪ್ಪೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು
ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಿ
ಯಾದ ಸೂರಪ್ಪ ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಆ ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತು ಹುಡುಕಿ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ
ಕಪ್ಪೆಯೊಂದನ್ನು ತರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ.

ತನ್ನ ಬಿರುದುಪಡೆದ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಆ
ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರವಿರಿಸಿ, ಅವನಿಗಾಗಿ ಹೊಸ
ಕಪ್ಪೆ ತರಲು ತಾನು ಹೊರಟ.

ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಟ್ಟು ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿ
ಒಂದು ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ಕೇಗೋ ಹಿಡಿದು
ತಂದ ಸೂರಪ್ಪ.

ಗೆರೆಹಾಕಿ ಎರಡು ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.
ಹೊಸಬ ತನ್ನ ಕಪ್ಪೆಯ ಬಿನ್ನು ತಟ್ಟಿದ.
ಕೊಡಲೇ ಆದು ಒಂದು ಗಜವಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ
ಕುಪ್ಪಳಿಸಿತು.

"ಹುಷ್, ಇಷ್ಟೇನೇ? ನನ್ನ ಕಪ್ಪೆ
ನೋಡುತ್ತಿರು ನಾಲ್ಕು ಗಜ ಹೀಗೇ ಹಾರಿ
ಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸೂರಪ್ಪ, ತನ್ನ
ಕಪ್ಪೆಯ ಬಿನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಂದ ತಿಂದು
"ಹಾರು, ತಮ್ಮಾ, ಹಾರು" ಎಂದ
ಮಾಮೂಲಾಗಿ. ಆದರೆ ಅದೇ ನಾಯಿ ತು
ಗೊತ್ತೆ? ಏನಾಯಿತೋ ಪಾಪ!

ಅದು ನೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹ್ಲೂ ಕಟ್ಟಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಲಕ್ಕೆ ಅಂಟುಹಾಕುವಂತೆ ಅಕ್ಷರ ಉರುಳಿತು. ಇದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಕೋಶಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮುವ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು.

ಅದರೂ ಶಾಂತವಾಗಿ “ನಮ್ಮ ಸೀಮೆ ಕೀರ್ತಿ ಉಳಿಸು ತನ್ನೂ. ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವವು ನೆಗೆದು ಕಟ್ಟಾಗಬೇಕೇ!” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಬಿರಳಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ತಿವಿದ.

ಸಾವ, ಆ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ನೆಗೆಯಲಾಗುವುದು ಎಂದು ನಂಬಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕದಲಲಾಗದೆ ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಿತು.

ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿದ ಮುಖವು ಮುಖ. ಜನರಲ್ಲೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಗೆಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಕೆಳಗಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಸಬ ಮಾಯವಾದ.

ಅಷ್ಟು ಜನರೊಡನೆ ತನ್ನಿಗೆ ಅವನೂನ ವಾಯುವೆಂದು ಕೆರಳಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವ ತನ್ನ ಕನ್ನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲಗಳನ್ನು ತನ್ನೆಳಗಾಗಿ

ಹಿಡಿದು, “ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸಾಕಿದ ನನಗೆ, ಸೀಮೆ ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ಅವನೂನಾದೆ ತಂದೆಯನ್ನೇ ಪಾಪ” ಎಂದು ಪಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲು ಕೊಡ ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವವನಂತೆ.

ಈಗ ಕನ್ನೆಯ ಬಾಬಿಯಿಂದ ಅವಳಿಕ್ಕಿರುವ ಗಾತ್ರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವುದನ್ನು ಕಂಡ.

ತನ್ನಾಗದ ಮೋಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನ್ನ ಮೊಸುನುಗೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋದಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಬಿರುದು ಪಡೆದ ಕನ್ನಿಗೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವ ಕೆಲಸ ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಿ ತಿನ್ನು ಸಿದ್ಧನೆ! ಕೆಲಸಗಳ ಘಟನೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕನ್ನೆ ಕುನ್ನೆಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಇನ್ನೇನಿದೆ! ಅವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವ ಹೋದ.

ಇಷ್ಟು ದಿನವಾಗಲಿವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತತ್ವ ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ ಕೀರ್ತಿ ಅಂದು ವಾಳೆಯಾಗಿ. ಅತ ಸಾಕಿದ ಕನ್ನೆಯ ಬಿರುದು ಸಾಕ ವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಶಿಟ್ಟಿ ಕನ್ನೆಯ ಹೆಸರೂ ಸಹ ಹೋಯಿತು.

ಗುರುವಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು:
 “ಗುರುವರ್ಯರೇ ಭಯಪಡಬೇಡಿ. ಒಂ
 ದವರು ಮನಗಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದ್ದೇನೆ.
 ಅದರೊಂದುನೂರು, ಇಂದು ಗ್ರಹಗಲ್ಪಾ
 ಬಟ್ಟುಗೊಡುವ ದಿನ. ಇಂದು ಮಾತೃ ಮಂತ್ರ
 ವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ರತ್ನದ ಮನೆ ಸುಸ್ಥವಾಗಿ.
 ಶೂಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಮಗೂ, ಈ ಕಲ್ಯಾಣ
 ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.” ಹೀಗೆಂದು ಮಂತ್ರ ಮಂತ್ರ
 ಹೇಳಿ ಆತನು ಹಣಕಾರರು ಪ್ರಯಾಣ
 ಬಿಡಿಸಿದ.

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳರು
 ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಬಿಡಿದುಕೊಂಡರು.
 ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನು ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ
 ಬಹುಹುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಸತ್ತ

ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಮಯ

ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ.

ಆಗ ಆತನಿಗೊಂದು ಯೋಚನೆಯುಂಟಾ
 ಯಿತು. “ಈ ಕಳ್ಳರ ಕೆಡುಕು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ
 ಒಂದು ಗೊತ್ತು. ಇದೇನು? ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿ
 ಸಿರುವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ರತ್ನಗಳನ್ನು
 ಸಿಕ್ಕಿಸಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಡುವುದು. ಕೊಟ್ಟ
 ಮೂಲಕ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಳ್ಳರ ಮನವೇಕೆ?
 ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲ ಸಮಯವು ಬಂದಿದೆ. ಆ
 ಶಿಷ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳುವುದೇನು?”

ಹೀಗೆಂದು ಮುಳುಗುವ ಕಳ್ಳರನ್ನು
 ಕುರಿತು, “ಎಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕರೆತು, ಸಿಕ್ಕಿಸಿ
 ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿರುತ್ತೀ? ಹೇಳಿ” ಎಂದು
 ಕೇಳಿದ. ಅವರಕ್ಕೆ ಅವರು “ಮತ್ತೇಕೆ,
 ಹಣಕಾಸಿಗೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತರು.

“ಅಷ್ಟೇನೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿ
 ದಂತೆ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಘನ
 ಕೊಡುವೆನು! ನೋಡಲು ನೀವು ನನ್ನ ಕಟ್ಟು
 ಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ, ನಾನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ಸ್ವಾಸ್ಥ
 ಮಾಡಿಸಿ, ನೋಡನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ,
 ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡುವುದು
 ತಂದಿಡಿ. ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಪರಿಮಳ
 ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು, ಧಾರ್ಮಿಕತೆಗಳಿಗೆ
 ಸ್ವಲ್ಪವಾದ ವಾಸ್ತವಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಡಿ.
 ಆ ತರುವಾಯ ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ
 ನೋಡುವಿರಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಆ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಚಂದಮಾಮ

ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕುತೂಹಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನೋಡಿಯೇ ಹೋಗುವಂತಿತ್ತು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವೇಳೆಯಂತೆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಎಸೆದನು. ಕೆಲವರು ಬಿದ್ದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು, ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕಳ್ಳರು ಬಹಳ ಆನಂದದಿಂದ ಗಬಗಬನೆ ಅನುಗೊನ್ನು ಅರಿಸಿ, ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಅವರ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದರು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೋಗುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯಾದ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಎದುರಾಗಿ ನೋಡುವಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತು. "ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆ ಹೀಗೆ ಅಡಗಬಿಟ್ಟಿರಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ. ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿನ ಯಜಮಾನ "ಹುಕ್ಕಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತೆ?" ಎಂಬ ಅಂಚಿನ ವಾಗಿ.

"ಓ. ಹಾಗೋ. ಹಣ ಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ. ಈತನು ಅಕಾಲ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಮಣಿ, ಮೂಡುಗಳು ಬಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಈ ಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಮೇಲೆ ಕಳ್ಳರು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಸರಿ, ಈಗ ಎರಡನೇ ಕಳ್ಳರಗುಂಪು ನಮ್ಮ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು "ನಮಗೂ ಹಣ ಕೊಡಿಸಬೇಡು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ" ಎಂದು ಬೀಚ್ಚಿಯಿಟ್ಟರು.

ಆಗ ಮತ್ತೊಂದು "ಹಣ ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಆಗ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮಂತ್ರವ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಸ್ತು. ಸಸ್ತಿಯಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲಾ ಜಪಿಸಿದರೆ ಧನವು ಮಂತ್ರವಲ್ಲ ಅದು. ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ ಬಿಡಲಾಗಿ ಸೇವಕನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಕುತೂಹಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಗ್ರಹ ಗಣಿಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಸೇವಕನಾದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ ನಮಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಣಿ ಸುರಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ

నదిలోని. "సమర్థం" నేడు చివరకు
కన్నా కున్నారన్నా వాని కన్నానే
నా - నేటికే వాని పేరు నా కన్న
కానీ ఎందుకే? నేడు నేను కన్న
నున్నానా? ఎందుకే? నేడు నేను
అలాన్నా కన్న ఎందుకే? నేడు
కన్నానన్నా నా ముఖ నేడు నా

చిట్టెను.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಸರನೆ ಹಿಡಿ, ನೋಡುನೆಯ
ಗುಂಪನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ಅವಳಿ ಸರಸರ
ಳೊಂದು, ಹಣವನ್ನು ಅವಹರಿಸಿದರು.

ಆ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರ
ರಬ್ಬೀ ತಗಾದೆ ಉಂ ವಾಗಿ ಜಗಳವೆ ನ್ತಾರಂಭ
ವಾಯಿತು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದುವು.

ಶುಭಮು ಸುಸ್ಥಳಿಗೂ ಭಾರೀ ಕಾಳಗವಾ
ಯಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಬಾಬುಹೆಡ್ಡು ಇಬ್ಬರೂ ನಿನಹ
ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಹತರಾದರು.

ಹು ಕೆಂ ರಿಬ್ಬ ರೂ ಘನವು ಲ್ಲಾ ಸಮೀಪದ
ಹಿಂದು ಜಗದ್ಗು ವಸ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು. ಅದರಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಡು ಕೊಡು ಕೊಡು
ಮಾಡು ಕೊಡು ಕೊಡು ಕೊಡು ಕೊಡು
ಹೋದನು.

ಧನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿಟ್ಟ
ಕಳ್ಳ ನವಸ್ತು ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವರಲ್ಲಿ ಕುಳಿ-
ತೊಳೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ - ಈ ಇವರನ್ನು ಕೊಂದು
ಕೊಂದು ಕೊಂದು ಕೊಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ - ಈ

[illegible]

ನಿರಪರಾಧನಾದವನು ತಿಂಪಿ ತನಗುಗಳನ್ನು
ತರುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಂಡು, ಭಾವನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ
ಕಳೆದ ಕಳೆದು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ವಿಷ
ದಿಂದ ಅವನು ತಲೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ, ಆ ತರು
ವಾಯು ಅವನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದಿದ್ದ ವದಾರ್ಥ
ಗಳನ್ನು ಅರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಂದು ತಾನೂ
ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೂ, ಎರಡು
ಗುಂಪಿನ ಕಳ್ಳರೂ ಸತ್ತುಹೋದರು.

[illegible]

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೆಲಸಗಾರನಾದ ರವರ ಗುರುಗಳ
ರವರ ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಅದೊ! ಗುರುವಯ್ಯನೇ,
ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ 'ನಿನ್ನ ದುರ್ಗತಿ
ಈಡಾದೆ!' ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿದ. ಸಮಿತ್ತು
ಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ತಂದು ಗುರುಗಳ ದಹನ
ಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಸಿದ. ನಂತರ ಗುರುಗಳ
ಶವ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಛತ್ತಿ ರವರ ಮಾರ್ಗ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾಗೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ
ಹೋಗಲು ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳರಗುಂಪಿನ
ಏನೂರು ಜನರ ಶವಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.
ಏನೋಂದಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಲು ಎರಡನೇ

ಗುಂಪಿನಿಂದ ಕೆಲವು ಹೋಗುವುದು. ಇವರು ತಾವುಗೆ ಇನಿಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಕೆಲವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮುಂದೆ ಅನುಪಮಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದು? ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ತಾವು ಧರ್ಮದೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವವರ ಜಾತು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅದರಂತೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು, ಆ ಹಾಲಿ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ, ಮುಂದು ಕಡಲಿಗೆ ಕರೆ ದೊಯ್ಯಿತು.

ಹೊನ್ನಾವಳು ಪರಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಕಾಣೆ
ನಿಜವು. ತಮ್ಮ ಸಿಕೃಷ್ಟ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟುವ ಇವ ಜ್ಞಾನ ಕಾಮರು.
ಅವರು ನಡೆದಂತೆ ಅಂತ್ಯವಿಸುವ ಗುರುವ

[illegible][illegible][illegible]

ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಮಾರು ೩ ಮೈಲಿ ದೂರ
ನಡೆಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಇದ್ದು, ಸುಮಾರು ೩೦೦
ಮೈಲಿ ದೂರದಿಂದ ಒಂದು ದೇಶದಿಂದ ಬಂದವರ
ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷದ

ರಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವೀರಾಜನೂ ಒಬ್ಬ.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಿನಿಂದ
 ಒಂದನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಿನಿಂದ
 ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲಿನಿಂದ
 ಆಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು
 ನಮ್ಮ ನೋಟಕ್ಕೆ

ಸಂಯುಕ್ತೆಯನ್ನು ವಿನಾಶವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ
ತನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ ಬಿಡುವುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ
ವಾದಿಗಳು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಈಗ ವಿನಾಶ
ದಿಂದ ನನುಷ್ಠಾನಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಬಲ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ
ಭಾವವನ್ನು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಈಗ ವಿನಾಶ

ಆ ದಾದಿ ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷ
ಗೊಂಡಳು. ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು ಕನೂಜ್
ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅಂತಸ್ತು
ವಾಸ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವಳು. ಸಮಯ ನೋಡಿ
ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿ
ವನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅವನು ಹೇಳಿದನು: "ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ
-ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ
ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿಯಿರಲಿ." ಎಂದಿಗಾದರೂ
ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ
ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದಳು.

ಪಾದಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಈ ವಿಷಯ
ಕೇಳಿ, ತನ್ನ (ರಾಜನ) ಜನಪದವನ್ನು
ತೆಗೆದು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಡಿದನು.
ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ತನ್ನ ಜನಪದವನ್ನು ಈ
ವಿಧವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ
ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಕೊಡಿದನು.
ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಕೊಡಿದನು.
ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಕೊಡಿದನು.

ಕಂದುಕೂಂಜಿವು ಕೆಲವುನಕಂದುನು ಕನ್ನ
ನುಗಳ ವಿವಾಹ ಸಮಯವರವನ್ನು ಗೂಢ್ಢ
ಮಾಡಿ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆದ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹೋದವು. ಆದರೆ
ಪ್ರಧಾನರಾಜನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆಲ್ಲ; ಜಯಚಂದ್ರ ಇನ್ನೊಂದು
= ಈ ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವು ಸ್ವಲ್ಪ
ಸೇರಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಿ, ಸಿಂಹದ್ವಾರದ

ಮುಂದೆ ಅವನು ತಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಸ್ವಯಂಚರಕ್ಕೆ
ಬಂದ ರಾಜಪ್ರಾಸಾದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವವನು
ನೋಡುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ
ಜನು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಈ ರೀತಿ
ತನ್ನ ಅಕ್ಕಿ, ಕುಳಿ, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದ.

ಪಾಪ, ಜಯಚಂದ್ರನ ಆಶೆ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಜಯಚಂದ್ರನು ಒಂದುಕಡೆಗೆ ಬಂದು
ಸಂಯುಕ್ತ ದಂಡವನ್ನು ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದ
ರಾಜಪ್ರಾಸಾದಕ್ಕೆ ಕರೆ ಬಂದುನಾ ನೋಡಿದ
ದಳು. ಈ ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಅಂತ್ಯ
ಚಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಯುಕ್ತ ದಂಡವೆಲ್ಲ
ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿ, ಸಿದ್ಧನಾದುದು. ಸಿಂಹ
ವ್ಯಾಜವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ರಾಜನ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ
ಪೂಜಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು.

ರಾಜನ ದೇಹ, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ
ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ ಸಂಯುಕ್ತನನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡು
ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡಾಯಿಸಿದ.
ಅವನು? ಸಂಯುಕ್ತ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು. ಸಂಯುಕ್ತ ಈ ರಾಜ
ಸಂಯುಕ್ತೆಯಾದಳು.

ಜಯಚಂದ್ರನು ಸ್ತಂಭಿತನಾದ. ಸ್ವಲ್ಪ
ನಾದ ಅವರಿಗೆ ಏನುತಾನೇ ಮಾಡಲಾಯಿತು?
ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜನು
ಮೃತ್ಯುವು ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಯಕ್ಕಾಗಿ ಆತನು ನಡೆದು

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂದು ಜಯಚಂದ್ರನ ಆಶೆ
ಫಲಿಸಿತಾದರೂ ಈಗ ತಲಾಳನೆ ಒಂದು
ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತು. ಮುನ್ನುಡಗೋರಿ
ನಮ್ಮ ಭರತಬಂಡವನ್ನೇ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದು
ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಹೊಡೆದ, ಮನೆಗಳಿಗೆ
ಕೊಳೆಯಿ, ಗುಳಿಗೋರವರನ್ನು ಸುಲ
ಸಮ ಮಾಡಿದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಒಂದು
ಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟ.

ಈಗೀತಿ ಭರತಬಂಡ ಸರ್ವಸಾಧನವಾಗು
ತ್ತಿರುವುದನ್ನು, ಸ್ವಲ್ಪವೇ ರಾಜನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ
ಹೋದ. ತನ್ನ ಕೈಗಳಿದ್ದ ವಾಮಂತರಾಜರ
ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅವ
ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ದೇವಗೋರವರನ್ನು ಕಾಡಲು
ವಿದುರೂ ರಕ್ತಮೂರಿ ಸಮಾಯ ಮಾಡಬೇ

ಮುಂದೆ ಕ್ರಾಂತಿಗೂ ಮಾಡದೆ ಗತಂತರ
ವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮುಗಿಸಿದನು.

X X X

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಯುಕ್ತವರ್ಷ, ಮಹಾರಾ
ಜನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ. ವಾಸ, ಪ್ರತಿವಾಸ,
ಸಾಕ್ಷಿಗಳೂ, ಇದುವರೆವಿಗೂ ಈ ಫಿರ್ಯಾದಿ
ವಸ್ತು ಪ್ರತಿವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಈ ವರ್ಷದ ಮಹಾರಾ
ಜಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರತಿವಾಸ ವರ್ಷದ ವರ್ಷ
‘ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?’ ಎಂದು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸುಬ್ಬರಾಜು
“ಪ್ರಮಾ, ಸುಬ್ಬರಾಜುಲಿಂಗನು ಸುಬ್ಬರಾ
ಜಾಗಿಯೇ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತೀರ್ಪನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾರಾಜನು ಪ್ರತಿವಾ
ಸನು ತೀರ್ಪನ್ನು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಪಾಡದೆ ಅಕ್ಕಲು
ಕ್ರಿಯಾಪತ್ರವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳು
ಮಾಡು, ಮಾತನಾಡು, ಮಾತನಾಡು” ಎಂದು
ಹೇಳಿದರು.

ಅಗರಾಜನು ಪ್ರತಿವಾಸನಿಗೆ ಕೇಳಿದುದು
ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದ. ‘ಮಹಾರಾಜನು ತೀರ್ಪಾಗಿ
ಮಾಡು, ತೀರ್ಪಾಗಿ ಮಾಡು, ಮಾತನಾಡು’ ಎಂದು
ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಪ್ಪರಾಜ. ತರು
ವಾಯು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದವರ ಹತ್ತಿರ ಅದೂ
ಇದೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಾಕೊಂಡ.
ಮಾತನ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೇಳುತ್ತಾಕೊಂಡ.
ಬಂತು. ರಾಜ ಸುಬ್ಬರಾಜನ ಉಂಗುರವನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿ

ನುರಿತರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಅದರಮಾತು
ಕೂಡಾಕೊಂಡು ಸುಬ್ಬರಾಜನು, ಇದರ
ಹತ್ತಿರವಿರುವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೀರ್ಪು ಪ್ರತಿ
ವಾಸವಾದ ವರ್ಷಕನ ಹತ್ತಿರವಿರುವಲೂ
ಉಂಗುರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ‘ಮಾಡು ಈಗಲೇ
ಬರಸಿರು. ಸೀವಿಲ್ಲ ಇದೆ’ ಎಂದು ಅದನ್ನು
ಎತ್ತು ಹೋದ.

ಮಾಡು ಕೇಳಿದ ಉಂಗುರವನ್ನು
ರಾಜಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ‘ಈ ಉಂಗುರ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೀನು ವರ್ಷಕನ ಮನೆಗೆ
ಮಾಡು. ವರ್ಷಕನ ಗುರುಪ್ರಸನ್ನ ಭೇಟಿ
ಮಾಡು. ಈ ಉಂಗುರ ತೀರ್ಪು. ಅಯ್ಯಾ
ಇಂತಹ ವರ್ಷದ ಕರಡುಪುಸ್ತಕ ಬೇಕು
ಕೊಡು’ ಎಂದು ಅದನ್ನು ತಾ” ಎಂದು

ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮುಖಾಂತರವು ಗುಣಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ವಸ್ತು ಎಗೆ ಅಭಿಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಜಭಟನು ವರ್ತಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಉಂಗುರವನ್ನು ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕರಡುವುಸ್ತಕ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಗುಮಾಸ್ತನು ಸಂದೇಹಪಡಲು ಅವಕಾಶ ಪಡೆದು, ರಾಜಭಟನು ಕೇಳಿದ ಕರಡು ವುಸ್ತಕ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಕರಡುವುಸ್ತಕ ಬಂದಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ. ದಾಖಲುಗಳ ನಡುವೆ ಅದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಅದೇ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಬರೆದಿತ್ತು.

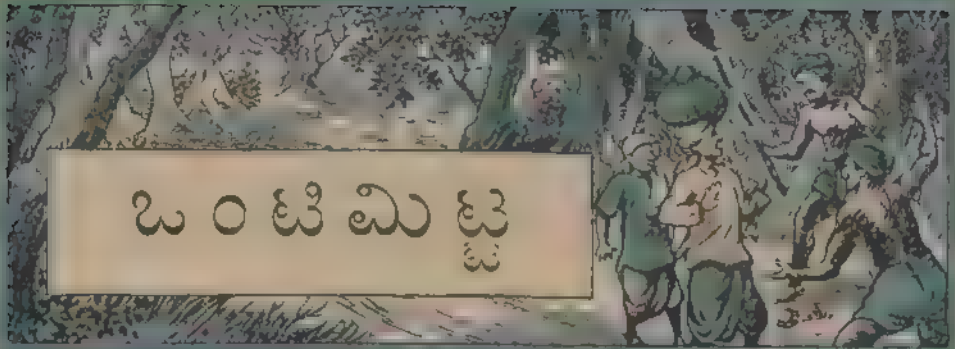
ಕ್ರಯಸತ್ತ ಬರೆದಾತನಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ತೀರಾ ಸೋಜಿಗವಾಗಿ ತೋರಿತು. 'ವರ್ತಕನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಣಿಕೆ ಬರವಾಯಿತು' ಎಂದು ದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹಿಂದು ವಿಷಯವಿರಲೇ ಬೇಕು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟೆ ಆತ

ನಿಗೆ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ವರ್ತಕನನ್ನರಿಸಿದನೆಗೆ ಕರಡುವುಸ್ತಕ ತೋರಿಸಿದ. ಸತ್ತ ಬರವಾತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ.

"ಮುದ್ರಾಪ್ರಭು. ಆವರಾಧನನ್ನು ಮುಸ್ತು ಬೇಕು. ನಾನು ಈ ವರ್ತಕನಿಂದ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪಡೆದುದು ಸತ್ಯವೇ? ಹೌದು. 'ಬಾವಿಸಹಿತವಾಗಿ' ಎಂದು ಮಾತನ್ನು 'ಬಾವಿಸಹಿತವಾಗಿ' ಎಂದು ತಿಪ್ಪಿ ಬದಲಾ ದುರಿತು ಬರವ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಭುಗಳು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇನ್ನೇನು ಕಾಣಿಸಿದರೆ' ಎಂದು ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಎರಗಿದ.

ವರ್ತಕನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ತಿಪ್ಪಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವಸ್ತುವು ಕರಡುವುಸ್ತಕವೆಂದು ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ರಾಜನು ಕ್ರಯಸತ್ತ ಬರೆದಾತನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ವರ್ತಕನು ಕೊಡು ಕೊಂಡದ ಮನೆಮಾತು ತೋರಿಕೊಟ್ಟು ರಾಜನು ಯಾವ ಬಾಕಿ ಇದೆ' ಕೇಳಿಸಿ. ಆ ರಾಜನು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಕೊಡುವ ಕೊಡುವ.

ಒಂಟಿ ಮಿಟ್ಟ

ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಕಡಸಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಇಬ್ಬರು ದಲೋಡಕಾರರಿದ್ದರು. ಅವರು ದಾರಿಕಾದು ಪ್ರಯಾಣಕರನ್ನು ದೋಚಿ, ತುಂಬಾ ಧನಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಗೆ ಸಡದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಹೂತಿದ್ದರು. ಆ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಒಂದು ಹುಲಿಗೆಯಂತಹ ಚಿನ್ನದಿಯೊಂದಿತ್ತು. ಆ ದಲೋಡಕಾರರು ಒಂದು, ಮತ್ತು ಮಿಟ್ಟ-ಅಲ್ಲೇ ಸಳಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಪದಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಬ್ಬಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಣ ಕೆಲವಾರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಕ ಆ ದಾರಿ ಗುಂಟು ಹೊರಟದ್ದು. ಅಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಆ ದಲೋಡಕಾರರು ಅವನೊಡನೆ ಹೋಗಿ, ಮೊಕ್ಕ ತೋರಿಸಿದರು. "ನನಗೂ, ನಾನು ಮಿಕ್ಕಮಿಕ್ಕ ಅಂತ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನೀನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಣುವ ಹಣಾ?" ಎಂದು ಗವಸಿದರು.

ಆ ಪ್ರಯಾಣಕನು ತುಸವಾದರು ಧೃತಿ ಗೆಡದ ಕಿರುನಗೆಬೀರುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟ. ಚಾಚೂ ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದನಂತರ ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂತಿದೆ:

"ಅಯ್ಯಾ ನೀವು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಈ ಲೀಲೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಧನ ವಿಲ್ಲದವನು ಯಾತಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನವನಾಗಿ ಜನಿಸಿದಮೇಲೆ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ತೀರಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೊಂದೇ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪತ್ತು. ಈ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀವು ಯಾರನ್ನು ಸಂತೋಷ ಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಿರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ ಆ ಹಿರಿಯರು ನೀವು ಮಾತ್ರವೇ ಬಾಕಿಗಳನ್ನೂ ತಾವು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿರುವರೇ? ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು

ನೀವೆಷ್ಟು ಜನರ ತಲೆ ಒಡೆದರೂ ನರವಾ ಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಆ ಕಳ್ಳಲಿಬ್ಬರೂ ಆ ಶೋಕನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರು.

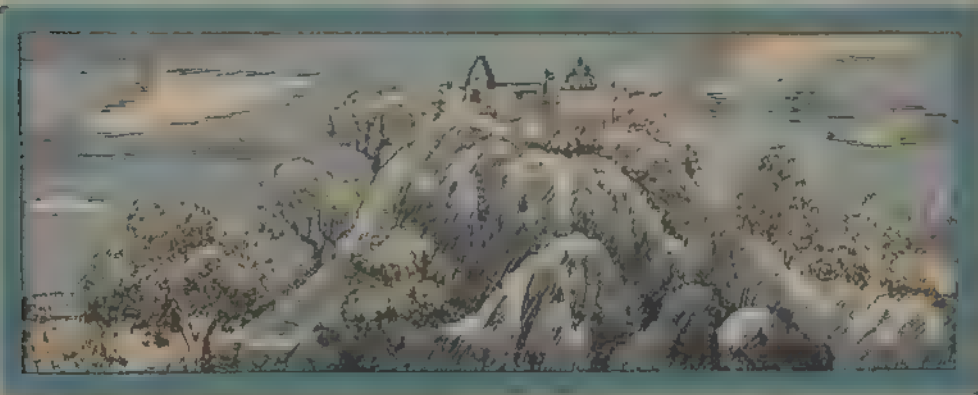
ಆಗ ಆ ದಾರಿಹೋಕನು—ವಾಲ್ಮೀಕಿ ನೂರಾರು ಕಡೆಯನ್ನು ಕೊನೆ ತಪೋಧ್ಯ ಮಾಡಲು ಆಗಲಿಬ್ಬರೂ ಅತನಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರಿಗರಿಬ್ಬರ ಪರೀ ಆವರ ಕೈಗಳಿಂದ ಪೊನೆಗಳು ಬಾಲ ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದವು!

ಆ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಅವರನ್ನು ಕುಳಿಸಿದ. **ಆಗ ಅವರು “ಮಹಾನುಭಾವ, ನಾವು** ನರವಾ ದುರವಾಂಗಿಗಳು. ಎಷ್ಟು ಜನ ನಿರಸರ ರಾದಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಗುರಿ ಮಾಡಿರುವೆವೋ ನಮಗೋ ತಿಳಿಯದು. ಯಾಕೋ ಪರೋಲೋಕಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಅಸ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸುವೆವು. ಅಷ್ಟಿಹಮೇಲಿಸ ಹಲಗೆಯವತ್ತಿರ ಬಟ್ಟೆ, ರುಪೇಶ್, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾವು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವೆವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ, ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಪೂಜೆ

ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಧನವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ. ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಖರ್ಚುಮಾಡು ನಾವು ನಿನ್ನ ದಾಸಾನುದಾಸರು. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯುವೆವು. ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಕೋರಿಕು” ಎಂದು ಕೈಕಣ್ಣು ನಿಂತರು.

ಆಗ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಅವರು ಸಂಪಾದಿ ಸಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವರಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಆ ಸಿಟ್ಟು ದಪ್ಪದೊಂದು ಬಂದು ಭಾರಿಪೇರಾಲಯ ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ದಿವ್ಯವಾದ ಕಲಾಕೃತಿ. ಸಿದ್ಧ. ದೇವಸ್ಥಾನದಂತೆ ಶ್ರೀ ಕೊಡಂಚರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ಪತಿಪೆ ಮಾಡಿಸಿದ.

ಆ ದರೋಕಾರರ ಹೆಸರು ಕಾಶ್ಯಪಮಾಹಿ ಯೋಯನವೆ. ಆಗ ಮಕ್ಕಳು ‘ಪಂಟುಮಿಟ್ಟ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಕಳ್ಳರ ಕೆಸರಿನ್ನು ಉದಿತವಾದ ಆಗ್ನೇಯ, ಎಂದು ಕಡರು. ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಿಷ್ಣುಕೇತನಾಗಿ. ರಾಮ ಭಕ್ತರ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಬಂಕ ಮೈದದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಿರ ಕುತನಾನೊತನು ಪ್ರೀಮದಾಂಧ್ರ ಭಾಗವನ್ನನ್ನು ಪಡೆದ ನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ.

ಹಣದ ಆಶೆ

ನಾಗರಾಜರು ನಾಗರಾವರದ ಅಧಿಕಾರಿ.
ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ದಯಾಸಂತ. ಆತನ
ಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡುವ ಮುಕ್ತಿ
ಮತ್ತು ಸೇವಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ
ದಾಸದಾಸಿ ಜನರಿಗೂ ಆತನು ಕೈತುಂಬ
ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ಧರ್ಮಾತ್ಮ
ನಾದ ರಾಜನ ಆಸಾನದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಸಂಬ
ಲಿಬ್ಬು ನೌಕರರಿದ್ದ. ಮುಕ್ತರಾಗಿ ನಿಗ ಮಕ್ಕಳು
ಮರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಂಡತಿ ಗಂಡ ಇಬ್ಬರೇ
ಇದ್ದವರು. ಕೈತುಂಬಾ ಪ್ರಭುಗಳು ಹಣ
ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಅವರು ಅನುಬಂಧಿಸದೆ.
ಕೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿ ಹಣ ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾಗರಾಜರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾಳುವ ಸಾಣ್ಣ
ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಾಣಿಗಳು ತೀರಾ
ನಿರರ್ಥ. ಆದರೆ ನೌಕರರ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ
ನಾಣಿಗಳನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತನಗೆ ಬರುವ
ಅನ್ನದ ನಾಣಿಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ
ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ
ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇ ಆತನಿಗೆ ಅಸಂದ. ಲೋಭ

ತನಗೇ ಅವರ ಅಭ್ಯಾಸ. ಆದರೆ ಕೆಂಡತಿ
ಗಾರನು ನೂಸುವ ಗಂಡನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಅನುಕೂಲವತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ನಿತ್ಯದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ಗಾಗಿ ಪಾಲ್ಕು ನಾಣಿಗಳನ್ನು ಮೊದಲಾದವರು
ಬಂದರೆ ಆ ಗಂಡಸೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವೇ
ಹಾನಿವೋದಂತೆ ಆಗುವುದು. ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ
ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿರುವ ಹಾವನ್ನು ಚಾಸಾಯಿ
ಮೇಲೆ ಮರಿದು, ಅದರಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಮತ್ತೆ
ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಅವಿಡುತ್ತಿದ್ದರು ಅವರ
ಪದ್ಧತಿ. ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕಮಾಡುವಾಗ "ಅಯ್ಯೋ
ಇಂದು ಎರಡು ನಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಿಡುವೆನು. ಡ
ಬೇಕಾಗಿ ಬಂತಲ್ಲಾ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಹಾಳಾ
ಯಿತು" ಎಂದು ನುಡಿಸುವ ಬಿಡುವರು.

ಹೀಗಿರಲು ಮುಕ್ತರಾಗೆ ಒಂದು ಸಲ
ಒಂದು ಬೋಡನೆ ಹೊಲೆಯಿತು. ಕೂಡಲೇ
ಪೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೂಗಿ, "ಲೇ, ಲೇ, ನಾನು
ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿದೆಯಾದರೆ ನಾವು ಒಂದು
ಒಂಗಾರದ ಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಬಹುದು"
ಎಂದ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಮೈ

ನನ್ನರೇಳಿತು. ಆ ಉಪಾಯ ವೇಳುವಂತೆ
ಗಂಡನೊಡನೆ ಅಂಗಲಾಚಿದಳು.

ಈಗ ಮುತ್ತಣ್ಣ "ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ
ಊರಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು
ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಓರೆಯ ಮನುಷ್ಯರ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ದುಖನನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ
'ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ರಾಜರು ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ನನ್ನದು ಒಂಟಿ ಜೀವನವಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣು
ಜೀವ. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಅನಾಥೆಯಾದೆ' ಎಂದು
ಹೇಳು. ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶವೇನಾಗುತ್ತದೋ
ನೋಡು" ಎಂದ.

ಯೋಚಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಾರನೆಯದಿನ
ಬೆಳಗ್ಗೆ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಮುತ್ತಣ್ಣ ಎಲ್ಲಿಗೋ
ಹೊರಟು ಹೋದ. ಮಾರಮ್ಮ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ

ಧನಿಕರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಂಡನು ಹೇಳಿ
ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಗೋಳಾದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು!
ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಾರದಾಕೆ
ಈಗ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರು
ಮರುಕಗೊಂಡು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶೋಚಿದಮ್ಮ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು
ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು.

ಕಷ್ಟ ಪಡದೇನೇ ಕಾಲಕ್ರೇಮ ಮಾಡುತ್ತಾ
ಮಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆದರೆ
ಒಂದುಸಾರಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದವರ ಎದುರಿಗೆ
ಮತ್ತೆಯಾವ ಮುಖವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗು
ತ್ತಾ? ಎಷ್ಟೇ ಧನಿಕರಾದರೂ ಮಿತಿಮಾರಿ
ಎಷ್ಟಾದಿನ ತಾನೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವರು?
ಈಗಾಗಲೇ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಓರೆಯರನ್ನು
ಕಂಡು ಅವರಿಂದ ಸಹಾಯಪಡೆದು
ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮುತ್ತಣ್ಣ ಮನೆ
ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.
ತನ್ನ ಹಂಚಿಕೆ ನೆರವೇರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆತ ತುಂಬಾ
ಸಂತೋಷವಟ್ಟ. ಈ ರೀತಿ ಹಣವಂತರಿಂದ
ಪಡೆದ ಹಣದಿಂದ ಅವರು ಕಾಲಯಾವನೆ
ಮಾಡುತ್ತಾ. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು
ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಮುತ್ತಣ್ಣ
ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಲೇ. ಮತ್ತೆ ನಾನು
ಕೆಲವುದಿನ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.
ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ನೀನು" ಎಂದು

ಚಂದಮಾಮ

ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆ “ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡು ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಬಂಧುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬಾರದೆ” ಎಷ್ಟು ದಿನ ಅಂತ ನಿನಗೆ ದಿಟ್ಟ ಕವಳ ಹಾಕಬಲ್ಲೆ?” ಎಂದು ಹೋದವಳಿಗೇ ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಗವರಿ ಸಿದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

“ಛೇ, ಅವರು ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಇಂದೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಮ್ಮ ಬಂಧುನರ್ಗದವರು ಈ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವರೋ ಜ್ಞಾಪಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ಕಸಿದುಕೊಂಡುಬಾ. ಹೋಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ತನಗೆ ನೆನಪಿದ್ದ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾರಮ್ಮ ತನ್ನ ಧುಸ್ತಿಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಮರುಕವಟ್ಟರು. ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಸರದಿಗಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಆದರಿಸಿ, ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಭೋಜನವಿಟ್ಟು, ಹೋಗುವಾಗ ಯಥಾರಕ್ತಿ ಹಣ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೇ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಪರ್ಯಂತ ಬಂಧುನರ್ಗದವರು ಮಾರಮ್ಮನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಹುಕಾಲ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ

ಆಕೆಯನ್ನೇಲೆ ಜಿಗಣ್ಣ ಉಂಡಾಯಿತು. ಮೊದಮೊದಲು ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿದರಾದರೂ, ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಗ ತೊಡಗಿತು.

ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಮ್ಮ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಮುತ್ತಣ್ಣ ಹಾಜರಾದ. ಮುತ್ತಣ್ಣ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮಾತಿಗಾರಂಭಿಸಿದ. ಅದರ ಮಾರಮ್ಮನು ಕೈರಾಗ್ಯ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಕೊಡದೆ ದೂರವಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮುತ್ತಣ್ಣ “ಲೇ, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆದರುವುದೆಂದ ರೀತಿಯೇ” ಸರಿದು. ನೀನನ್ನು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಕದಲಬೇಡ. ಸಿರಿವಂತರಾಗುವ ಮಾರ್ಗ

ಈ ತೀರ್ಪು ಕೇಳಿದ ಜನರು ವಿಸ್ಮಯ
ಗೊಂಡು 'ಎಲಾ, ಇದೆಂತಹ ತೀರ್ಪು.
ಅದೇನು ತಿಳುವಳಿಕೆ ನಾಗರಾಜರದು?'
ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮಾರಾಡಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದರು.

ಮುಂದೆ ದಿನ ಹೂಡಿಕೊಂಡು
ಮುತ್ತು ಅಕ್ಕಿಗಾಗಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದ.
ಮುತ್ತು ಯಾವ ಸಸ್ತು ಕೇಳಿದರೂ 'ಇಲ್ಲ'
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಮುತ್ತು ಅಂಗಡಿ
ಗಳಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅದೇ ಮಾತು. ದಿನಸು
ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದವು ಹೂ ಕೊಡುವ
ನೆಂದರೂ ದೊರಕದಾಯಿತು. ಈಗ ಮುತ್ತು
ವಾದರೂ ಏನು? ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಿ ಮೊಲವಿಡಿದ. ಮುತ್ತು ಅದೇ ರಾಗ

ಅಹೋಮಾಯಾಡಾಯಿತು ಮುತ್ತು ನ
ಬಾಯಿ ಕಾಣ. ಅವಳಿಗೆ ಕೂಡ, ಆ
ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ನಾಗರಾಜರ ಮಾರ್ಯದ
ಗುಣ. ಕೂಡಲೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪ
ಅಮ್ಮನ ಹೂವನ್ನೇ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸ. ಬಂಧು
ಪರ್ಗದವರಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದ ಹೂವನ್ನು ಮೆಡತಿ
ಯೊಂದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ ಉಳಿಸಿದ್ದ
ಬಿಡಿಯಿಂದ ಪಡೆದ ಹೂವನ್ನು ಅವರಿಗೆ
ವಾಪಸುಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ಈಗ ಮುತ್ತುಣ್ಣ ಪೂರ್ತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟ. ಮುತ್ತುನಿಂದ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವ
ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬಂಧುಸಾಧನ. ಅಷ್ಟೇ
ಹೊರತು ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಲೋಸುಗವೇ

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವ್ಯಸೂತ್ರ ಈಗ
ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿತು.

ಅಯ್ಯೋ, ಜೀವನದ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು
ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಅತಿ
ಸ್ವಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯಿ
ಸಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಮುತ್ತು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳಿ
ಹೊರತು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದ. ಮುತ್ತುನಿಗೆ
ತೃಪ್ತಿ ಎಂಬುದು ತೀವ್ರವಾದರೂ ಇಲ್ಲ
ವಾಯಿತು. ದಿಕ್ಕುಗಾಣದ ಈ ಆಕೆಯನ್ನು,
ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಈ ಆಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಕೊಳ್ಳ
ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸ್ವಸ
ಲಾಯಿ. ಆಕೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೆಳ
ಸಿದೆ. ಕಂಡ ಕಂಡವರ ಕಾಲುಹಿಡಿದೆವು.
ಕೊನೆಗೆ ಮುತ್ತು ಮುಕ್ತವೆತ್ತು. ಪ್ರಭುಗ-

ಗೋಪಾಲಾದಿಂದ ಹಣವ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನ ನನಗೆ ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಉರೂರು ಅಲೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಯಾರನ್ನೂ ತೊಂದರೆಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದುರಾಶೀಲರಾದ ಪ್ರಭುಗಳು ನಮಗೆ ನಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಅಸುಗ್ರಹಸುತ್ತಿರುವರು. ಅದರಿಂದ ತ್ವರಿತವರಾದ ಈ ತಾಪತ್ರಯ ನೆಲೆವನ್ನೆ ಏಕೆ ಅಧಾವಿಲ್ಲವ ತಾಪತ್ರಯ". ಈ ವೀತಿ ಯೋಚಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಕೂಡಿದುವು ದುರವ್ಯಾಸ ದೂರವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಧನದ ಮೇಲಿನ ಮನುಷ್ಯರ ಕಡಿಮೆ ಆಯಿತು. ಆದು ಕಡಿಮೆಯಾದೊಡನೆ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರವಾಯಿತು. ಮೀಗೆ ಹಗುರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕೊಸಲಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ.

ಒಂದುದಿನ ರಾಜಭಟರು ಬಂದರು. ಅದರಿಂದ ಈವಾರಿ ಆ ದುರಾಶೀಲರನ್ನು ನೆರೆ ಕುಡಿಯಲು

ಬರಲಿಲ್ಲ. ತುಚ್ಛರು ಚಿಯಾದ ಭೋಜನ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಗೂ ಅವನ ಮಡವಿಗೂ ಆದ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರನೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತು ಮಾರಮ್ಮ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಆಗತ್ಯ ವಿಲ್ಲವಾಯಿತು. ದಿನಾ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅರಮನೆಯಿಂದ ಉಟ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಷ್ಟೇ ಆಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲನೇ ತಾವೀಲಿನ ದಿನ ತಪ್ಪದೆ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನಾವ ಕೊರತೆ?

ಈಗ ಹಣ ಸೇರಿಸುವ ಹಾಳು ಕೆಲಸ ವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಮನಸ್ಸು ಸುಖವಾಯಿತು. ಪ್ರಭುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೈತಪ್ಪಲೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ, ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು. ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಆದ ಈ ಬಗೆಯ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು ಪ್ರಭುಗಳಿಗೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ಸಹ ಸಂತೋಷವುಂಟಾಯಿತು.

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ - ೫

ಗಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸಿರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಕ್ಷಸನ ಕೋಟಿಗೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ತ್ರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒಳ್ಳೆದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದ. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಜ್ಯಾಲಾಢಿಯು ಬಂದು "ನರವಾಸಕೆ! ನರವಾಸನ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹುಂಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಮಹಡಿ ಮಾಡಲಿಸಿದಳು. ರಾಕ್ಷಸ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ, ಮಾಯಾ ವೇಷೆಯಿಂದ ಗಣಯನ ಮಾಡಿದನು. ಅದು ಮಾಡಿದ ಅವ್ಯಕ್ತ ಗಣನಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಬಂತು.

ಗಂಗಣ್ಣ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಆ ವೇಷೆಯನ್ನು ಕಂಕುಳ್ಳೆನ್ನು ಕೊಂಡ. ಅದು ಮಹಿಮೆಯ ವೇಷೆ: ಕಾಡುತ್ತದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಮಾಯಾಪ್ರತಿಶ್ಠೆ. ಗಂಗಣ್ಣ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಅದು ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು ಕೊಡುತು. ಅದರ ಕುಳಕ್ಕೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಎತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಹಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ. ಯುಕ್ತಿಗಾರ ಗಂಗಣ್ಣನೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಆ ಬಳಿಗಿಡದಿಂದ ಚರಚರನೆ ದಳಿದು ಬಂದು. ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಗಿಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟ.

ಓಡಿಬರುವ ರಾಕ್ಷಸ ಗಿಡವನ್ನಿಡಿದೇ ಬರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಬಂದ. ಅದರ ಗಿಡ ಕತ್ತರಿಸಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅವನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಿದ್ದು ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹುಗಿದುಹೋದ.

ಹೀಗೆ ಜ್ಯಾಲಾಢಿಯು ರಾಕ್ಷಸನ ಸೀಡೆ ಕೊಲಗಿತು. ಗಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿ ಮದುವೆಗನನ್ನು ಹರಿಸಿ. ಈಗಲೇನೂ ಹೇಳದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು: "ಕಂದಾ, ಈ ಮದುವೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪೂಜೆ ಕರ ಐಕ್ಯಯೋಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆದು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಾರಿಗು ವ್ಯಾಧಿ ಮಾಡಿದ್ದು."

ನಂತರ ಗಂಗಣ್ಣ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆಲಿ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ತ್ರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ. ಅವನು ಅವನ್ನು ಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ತಾನೊಬ್ಬನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಂದೂ, ತನ್ನನ್ನು ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಒಬ್ಬನ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಬೆಸರು ಮಗಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಕೋಷದಿಂದ ಗಂಗಣ್ಣನನ್ನೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಕೋಟೆ ಗಂಗಣ್ಣನ ವಶವಾಯಿತು. ಅವನು ಕೋಟೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ. ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನಿ ಕೋಟೆಗೆ ಗಂಗಣ್ಣನ ಸೇವಕಿಯಾದಳು. ಅಲ್ಲಿಂದವರೆಲ್ಲಾ ಗಂಗಣ್ಣನ ವಾಸವಾದರು.

ಬಂಗಾರದ ಕೋಟಿ, ಧನಸಂಪತಿ, ಮಾಯಾ ವೇಷಗಳೊಂದಿಗೆ, ಗಂಗಣ್ಣ, ಸೌಗಂಧಿಕ, ಗಂಗಣ್ಣನ ತಾಯಿ ಒಪ್ಪಳಿಕೆಯ ಸುಖವಾಗಿರುವರು.

ಟ್ರಿ ಪು ಚಿ ತ್ರ

ಡಿ. ಎಲ್. ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿ . ಬೆಂಗಳೂರು

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1954 ಫಿಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಟೋ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಡಿಸೆಂಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಸಾಹಸಿಗಳು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಸಹಾಯಕರು

ಕಳಿಸಿದವರು: ಕೆ. ದೇವರಾಜರಾವ್, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಸದರಿ ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/- ನ್ನು ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಬಿಡುವ ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ದಿಗ್ಗಜರಣ... ಕೆ.ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್, ಬಿ.ಎ.

ನಂ

ನಿರ್ಮಾಪಕರು... ನಾಗರೇಡ್ಡಿ, ಚಕ್ರವಾಣಿ

ಬಹುಮಾನ
ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ

ಲಿಡಗಲಿ ಕೈ

ಕವಿದನರು:
ಎ. ಎಸ್. ಕೊಠಡಿ, ಕುಮಾರ್

